

Slørdebatten
spisser seg til på
franske universiteter.

Omverden side 16 og 17

**Gunnar Aakvaag møter
Aksel Braanen Sterri**

“Disse generaliserende
merkelappene – har
de i det hele tatt noe
for seg?”

Idé og debatt
side 14 og 15

Nyhet side 6 og 7

Fryktkultur på Universitetet:

– De ansatte våger ikke å si i
fra, sier professor Johan Storm.

Nyhet side 10 og 11

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 67, utgave 23 | www.universitas.no | onsdag 11. september 2013

Er dette vår nye minister?

■ Høyre og Venstre kniver
om kunnskapsministerposten.

■ FrP kan sitte på jokeren,
ifølge ekspertene.

Alt om valget: **Nyhet** side 4 og 5, **Leder** og **nyhetskommentar** side 2 og 3 og **Nyhetsblikk** side 7

redaktør: **Emma Tollersrud**
emma.tollersrud@universitas.no 911 23 791

redaksjonsleder: **Øyvind Gallefoss**
oyvind.gallefoss@universitas.no 980 03 342

fotosjef: **Helle Gannestad**

desksjef: **Håkon Sukuvara**

nettredaktør: **Thorbjørn Kringlebotn**

magasinredaktør: **Anne F. Helseth**

MENINGER

Etterpåklok gnist

Ien mediert, allment tilgjengelig valgkamp har tilsynelatende friske ansikter, «LOL-faktor» og ikke minst endeløs klaging veid tyngre enn perspektiver på utdanning og framtida for oss unge. Slik blir en valgkamp dominert av en diskurs som framfor alt handler om å finne alle feilene i måten Norge styres på i dag, ikke hvordan vi skal håndtere kommende utfordringer. Som redaktør i Klassekampen Bjørgulv Braanen påpeker, har den viktigste fortellingen vært å framstille seg som en perfekt administrator av et samfunn, framfor å løfte fram en rammefortelling om hvilket mål vi er på vei mot og hva man ønsker å oppnå. Slik har Regjeringen gjort seg sårbare for angrep på alt fra helsekøer til hull i asfalten – og tapt.

I ukas avis tar vi generasjonsdebatten, og dykker dypere inn i spørsmålet om hvorfor unge i dag ikke har noe å melde, ikke protesterer på «noe» (hva som helst!). Svaret fikk vi kanskje en smakebit på på mandag. En valgdekning så hyperaktiv og overlesset som gårsdagens, der samtlige mediekkanaler prøver å overgå hverandre med nøyaktig samme tilbud, etterlater ganske sikkert mange unge mer måpende enn engasjerte. Det er ikke godt å få grep om hva det kjempes om og hva som er vår plass – om det i det hele tatt angår oss?

Det er store sjanser for at den nye digitale, mediestyrt hverdagen, som omringer oss hvor enn vi er, pulveriserer mer enn den opplyser. Ved første øyekast framstår politikken mer tilgjengelig enn noen gang; den er med deg overalt, til alle tider. Men på sikt kan det virke lammende. Det flyter over av brikker i et puslespill vi ikke aner rekkevidden av, og det er umulig å vite hvor vi skal begynne. I et slikt landskap må alle og enhver jakte på sin egen identitet, som gjør det vanskelig å bygge et kollektivt prosjekt. Alle roper, i alle kanaler, og alle følger med på hverandre – så hvorfor skal jeg? Faktum er at det i virkeligheten er stille. Lydig, om du vil.

Når debatten om framtida for dagens unge mangler, virker det som om lite vil skje ved et regjeringskifte. Men kanskje kan valgresultatet være en vekker, det lille sparket bak som trengs for at vi skal tørre å være litt åpenlyst forsmådde, og ikke bare sitte bakerst i klasserommet og lytte til «viten-skapen» – en flere hundre år gammel øvelse. Der «prosjektet» til nå har syntes å mangle en sterk, protesterende generasjon, som Aakvaag påpeker, kan kanskje frykten for å miste noe tenne en gnist.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Monica Reigstad**
monica.reigstad@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Når valget er gjort, åpner alternativene opp.

Den sorte time

Kommentar

Øyvind Gallefoss
redaksjonsleder i Universitas

Det er ubehagelig med valg. Uansett hva du velger, så velger du jo bort alt annet. Om du ikke bare lar være å ta noen valg, da. Da har du jo fortsatt alle muligheter åpne. Eller om du blir tvunget til å ta et valg. Da kan du skyldte alle de tapte mulighetene på nettopp dét: du ble tvunget.

Her, for eksempel, må jeg ta et valg. Skal jeg

fortsette denne kommentaren i retning av budskapet: «Norge er cirka verdens mest vellykkede statsprosjekt, men vi kan bli enda bedre»? Eller skal jeg fortsette den i retning av budskapet: «Norge er cirka verdens mest vellykkede statsprosjekt, vi bør være stolte av at det verste vi har å by på tross alt bare er en smålig oslokvinne i lebestiftdrakt»?

For jeg har jo bare disse to valgene. Et sted midt i mellom blir for kjedelig, og et sted utenfor disse ytterpunktene, det finnes jo ikke. Det er derfor det heter ytterpunkter.

Det studentene som fylte Chateau Neuf på valgdagen har til felles, eller som de i hvert fall liker å tro at de har til felles, er at de deler en tro, eller i det minste et håp, om et bedre samfunn. Det de også ser ut til å enes om, er en del uholdbare vanskeligheter i dette samfunnet, som inhuman asylpolitikk, en tafatt innstilling til gjennom-

gripende klimaproblemer og en altoppslukende, generell materialisme som preger det hele.

Det de endatil har til felles, er at de har brukt de siste årene på å klage på nettopp en inhuman og tafatt rødgrønn politikk i dette demonstrativt materialistiske samfunn.

Og til slutt: De delte også det tomme, resignerte uttrykket da klokken slo ni, og det borgerlige flertall gav dem et lenge ventet klaps i trynet.

Valgkampen har i løpet av bare noen uker nedjustert disse forsøksvis idealistiske studenters alternativer til bare to – Jens eller Erna. Det ene alternativet, som for bare noen måneder siden ikke holdt mål, framstår nå som selveste Messias.

«Det ene alternativet, som for bare noen måneder siden ikke holdt mål, framstår nå som selveste Messias»

Når den sorte time nå snart går over til bare å være blåblå, eller kanskje bare blå, eller kanskje til og med bare blågrønn, vil disse studentene muligens legge merke til det de visste for noen måneder siden: Dette rødgrønne alternativet ligger da fryktelig kloss opptil dette andre, forferdelige.

Slik vil kanskje studentene vurdere å dytte litt på disse ytterpunktene. Slik våger de kanskje igjen å utfordre det etablerte. Slik våger de kanskje å prøve seg på alternativer som

ikke starter med: «Norge er cirka verdens mest vellykkede statsprosjekt...».

Slik våger de kanskje å spørre: Hva om verdens mest vellykkede statsprosjekt har gjort oss til en gjeng med konforme, grotesk stagnerte noksagter, som historien vil forbanne for deres ignoranse?

Tenk på valgalternativene som da åpner seg.

oyvind.gallefoss@universitas.no

ØYEBLIKKET

av **Eskil Wie**

POLITISK GLEDE: Selv om Fremskrittspartiet gikk kraftig ned i antall mandater under årets valg, så reagerte disse to jentene i ungdomspartiene, Toril Charlotte Reynolds (til venstre) og Eva Charlotte Berner, med en vanvittig glede da de skjønte det gikk mot borgerlig flertall.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

BAKPÅ NYHETENE

« Studenters utgifter har økt mye mer enn størrelsen på studielånet. Det betyr at studenter må jobbe langt mer i dag enn tidligere. **Breaking news. Hentet fra forsiden til Aftenposten, 08.09.13**

« Æ har bestemt mæ for å studer hvis æ blir student, før det e masse æ ikke skjønna. Æ håpa du eller nån i regjeringa kan hjelp mæ på vei. Æ vil takk dæ Anne-Grete Strøm-Erichsen, fordi du har vækt nåkka i mæ, en lyst til å finn ut meir om kordan tingan heng i hop. **Ingen kommentar. Hentet fra innlegget «Æ blir forøvrra...», Avisen Nordland, 07.09.13**

« Datteren til Ap-politiker Siv-Len Strandskog, Beate Heen Strandskog, studerer i Trondheim og valgte å forhåndsstemme på universitet forrige mandag. Disse stemmene skal normalt sendes til Sola kommune, for å telles opp i velgerens hjemkommune. Strandskog ble derfor forbauset da hun lørdag fikk forhåndsstemmen til datteren i postkassen – hjemme i Tananger. **Skandale! Dette kommer Daæ til å klikke på. Hentet fra saken «Stemmeseddel på avveier», Solabladet, 10.09.13**

FØLG OSS

På papir hver onsdag, på nett hele tiden.
www.universitas.no
facebook.com/UniversitasOslo
twitter: @universitas
For oppdaterte studentnyheter.

MENINGER

Universitas gir deg meninger fra verdens studentaviser

BERGEN

STUDVEST

Med en borgerlig regjering kan skolepenger for utenlandske studenter igjen bli et tema. I verste fall blir det innført permanent.

STOCKHOLM

Gaudeamus

Studenter tvingas till lån, för att de inte har privilegiet eller viljan att bo under sina föräldrars tak. Att bli självständig som ung individ borde vara en rättighet, inte ett privilegium. Min önskan är att få arbeta mer och samtidigt bevara det jag anser vara min rättighet som heltids-studerande, min rättighet till bidrag, något som vi vet ändå inte täcker mer än litteratur och ett SL-kort.

TIPS OSS

tips@universitas.no

TRONDHEIM

Under Dusken

Det er en misoppfatning at borgerplikten er å stemme ved valg. Borgerplikten er derimot å vite hva man stemmer på. Den gamle ringreven Kåre Willoch sa det best: «I et demokrati er det velgeren som er sjef, og det er ikke et valg å engasjere seg i samfunnsspørsmål, men det er en plikt. Og som sjef skal man ikke forsømme sine plikter...»

KØBENHAVN

I sidste weekend gik Studenterrådet med i Copenhagen Pride for at støtte op om retten til forskellighed. Vi gik under sloganet «Sammen om et mangfoldigt Universitet». Derfor har Studenterrådet i denne uge valgt at overlade vores klumme til BLUS, en forening der gennem arrangementer arbejder for at København er en god studieby, også for LGBTQ-personer.

nyhetsredaktør: Geir Molnes
geirmoln@universitas.no 993 35 518

NYHET

Studenter forsinkes av jobbing

STUDENTØKONOMI: En fersk spørreundersøkelse gjennomført av Ipsos MMI viser at kun seks prosent av studenter overlever utelukkende på lån og stipend fra Lånekassen. Totalt 334 studenter er spurt i undersøkelsen gjort for DNB, skriver Aftenposten.

Forbrukerøkonom i DNB, Silje Sandmæl, peker på de unges høye forbruk og stigning i boligpriser som årsaker til at mange må jobbe ved siden av studiene. Nær 60 prosent av studentene som jobber er enige i at jobbingen fører til at de får dårligere karakter, og 32 prosent mener jobbingen gjør at de ikke fullfører studiene på normert tid.

UiO klatrer på ranking

UNIVERSITETSRANKING: I går kom årets QS World University Rankings, en rangering av de 400 beste universitetene i verden. Universitetet i Oslo (UiO) klatrer 22 plasser fra i fjor, opp til en 89. plass, skriver nrk.no. Rektor Ole Petter Ottersen synes det er «hyggelig» at de går så langt fram, men er samtidig noe kritisk til rangeringen:

– Det er ikke til å legge skjul på at disse rangeringene ofte har et stort metodeproblem, sier Ottersen til nettstedet.

For øvrig ligger Universitetet i Bergen på 151. plass, mens NTNU er på 251. plass. Universitetet i Tromsø er også med på rangeringen, nede på 306. plass.

Ny student på Stortinget

STORTINGSVALG: Lenge så det ut som Stortinget måtte klare seg uten en eneste student de neste fire årene. Verken Prableen Kaur (Ap) eller Daniel Heggelid Rugaas (V), som Universitas tidligere har omtalt, kom inn fra Oslo. Heller ingen av de tre potensielle student-stortingsrepresentantene fra Hordaland, omtalt i Studvest, fikk plass.

Men til slutt ble det en student på tinget likevel. 22 år gamle Sivert Bjørnstad (Frp) fikk mandat fra Sør-Trøndelag, og ser dermed ut til å bli både den eneste studenten og den yngste representanten på hele Stortinget, skriver aftenposten.no.

Bjørnstad studerer økonomi på BI i Trondheim, og håper å komme i Kirke-, utdannings- og forskningsdepartement, da hjertesaken hans er «kunnskapssamfunnet, skole og utdanning.»

UNIVERSITAS FOR 25 ÅR SIDEN

SOSIALDEMOKRATISK STUDENTFORBUND

Sosialdemokratisk Studentforbund er en landsomfattende, radikal studentpolitisk organisasjon. Vi mener det er svært viktig å se utdanning i Norge i et videre perspektiv enn sandkassa på Blindern. Plassens syn gjør at vi her bare kan gi noen hovedpunkter SSF vil arbeide med i Studentting, Studentråd og NSU.

SSF vil:

- prioritere boliger og barnehager.
- arbeide for å rette opp Samskipnadens økonomi
- kvitte Samskipnaden med pengeslukende forretningsdrift.

semesteravgiften på kr. 2.50 pr. student. Dette skal gå til utdanning i den Tredje verden gjennom Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpefond, SAIH.

- sikre akademisk boikott av Sør-Afrika, og kjempe mot rasisme.
- arbeide for bedre pedagogiske kvalifikasjoner hos forelesere, bl.a. gjennom studentvurdering.
- gå mot oppsplitting av faggrupper.
- aktivt arbeide mot lukking både på fakultetsnivå og høgskolenivå.
- arbeide for å styrke grunnforskningen.

— få inn miljøperspektiv i alle deler av Universitetssektoren. En stemme til SSF er en stemme til en helhetlig og gjennomtenkt politikk for Universitet, Samskipnaden og utdanning generelt.

Universitas nr. 13, 1988

UNIVERSITAS FOR 50 ÅR SIDEN

« Hvilke fordeler har studentene av studiehåndboken? Enkelte setter kanskje pris på å få vite hva pensum er i arabisk?, men det kan man da alltid finne ut. Hvis man først er interessert. Men hvorfor skal alle de som ikke er interessert, være nødt til å betale tre ganger så mye som en enkelt plan koster?

Universitas nr. 3, 1963

Den neste sje

Trine Skei Grande peker på seg selv. Ekspertene er ikke uenige, men peker på en rekke andre kandidater. Kampen om kunnskapsministerposten blir hard.

Stortingsvalget 2013

tekst Vilde Sagstad Imeland,
Anders Ballangrud og Emma Tollersrud

Med en borgerlig brakseier og et storting som blir mer høyrevridd enn noen gang, er spørsmålet nå om kunnskapsministeren blir blå, mørkeblå eller grønn. Regjeringsskabelen legges etter alt å dømme i midten av oktober, og det er duket for hard kamp om utdanningsdepartementet.

Universitas har spurt Aftenpostens Knut Olav Åmås, tidligere statssekretær for SV, Kyrre Lekve, valgexpertene Frank Aarebrot, Bernt Aardal, Trond Nordby og Svein Tore Marthinsen om hvem som er de heteste kandidatene for jobben som kunnskapsminister. Både Høyre og Venstre har lagt lista høyt og lansert flere kostbare løfter, og begge partiene vil mest sannsynlig forlange at de skal sitte med ansvaret i Utdanningsdepartementet. Men jokeren er det Frp som sitter med, mener ekspertene.

Torbjørn Røe Isaksen, Høyre.

Ung og fremadstormende kandidat til tunge verv i regjeringen. Stortingsrepresentant for Høyre siden 2009. I 2008 ga han ut boken *Høyre om! For en ny konservatisme* og har markert seg som politisk redaktør i tidsskriftet Minerva. Opptatt av å øke gjennomføringsgraden i høyere utdanning, og har tidligere tatt til orde for å styrke elitemiljøene ved universitetene. Er også mulig kandidat til posten som arbeidsminister og kommunalminister. Ifølge Aftenposten kan han imidlertid like gjerne ende opp i den viktige jobben som parlamentarisk leder.

Åmås: – Han er en av de største ideologene på Høyresiden, og vil derfor gjøre en veldig grundig jobb. Han har markert seg sterkest på det arbeidspolitiske området, men er veldig bredt orientert.

Nordby: – Han studerte ved vårt institutt på Blindern, og har vokst veldig som politiker siden da. Jeg tror hjertet hans ligger i utdanningsleiren, og er sikker på at han vil gjøre det godt som kunnskapsminister.

Marthinsen: Det kommer egentlig an på hvor sugen Høyre er på denne posten. De har jo satset hardt på utdanning og skole i valgkampen. Men jeg ville bli overrasket om det ble ham.

Kristin Vinje, Høyre.

Kristin Vinje er finansbyrå i Oslo, og ser ut til å bli den stortingsrepresentanten med høyest utdanning (doktorgrad i kjemi fra UiO). Hun har vært en tydelig stemme i debatter om utdanningspolitikk, og deltok blant annet i den siste paneldebatten om høyere utdanning og forskning på Universitetet i Oslo. Har særlig tatt til orde for å satse på næringsrettet forskning og at mesteparten av offentlig støtte bør gå til fagområder med relevans for næringslivet og etterspurt kompetanse.

Åmås: – Hun er en av få stortingspolitikere som har doktorgrad, og har markert seg som en tydelig stemme når det gjelder utdanningspolitikk.

Lekve: – Det er ikke nødvendigvis det at hun har doktorgrad, men at hun forstår feltet i praksis som gjør henne til en god kandidat.

fen er i det blågrønne

« Hvis det først blir så galt at FrP får kunnskapsministerposten, håper jeg at det blir Tord Lien »

Kyrre Lekve, SV

Tord Lien. FrP.

FrP er ikke et det partiet man umiddelbart tenker på når det gjelder satsing på høyere utdanning og forskning. Men utdanningspolitisk talsmann Tord Lien har vært en markant skikkelse på feltet i flere år og har deltatt i utallige paneldebatter om temaet. Han tar særlig til orde for å styrke rekrutteringen til realfagene, spesielt med tanke på de nye, store oljefunnene på norsk sokkel som fører til et stort behov for norske teknologer og ingeniører. Har også markert seg med utspill om at Norge ikke har råd til Rimi-studenter, og at det er et svik mot studentene å ikke gi dem muligheten til å studere på heltid. Lien er også kraftig motstander av å gi folk med fagbrev adgang til høyskoler og universiteter. Han tok ikke gjenvalg i høstens stortingsvalg.

Lekve: – Hvis det først blir så galt at FrP får kunnskapsministerposten, håper jeg at det blir Tord Lien. Han er både pragmatisk og fornuftig. Han har gjort en god jobb som utdanningspolitisk talsmann, og har vist seg som stødig. Han henger seg ikke opp i ideologiske kortslutninger.

Aarebrot: – Lien er min personlige favoritt fra FrP. Jeg vil ha en minister som kjenner sektoren godt, og for meg virker det som om han skjønner utdanningspolitikken best. Jeg er uansett fornøyd så lenge det ikke blir en representant som har bakgrunn fra en eller annen folkehøgskole i Hedmark, eller en fjomp fra industrien.

Åmås: – Lien er en av de mest kunnskapsrike på området. Han har sammen med FrP markert seg med ønsket om en mer internasjonal kunnskapspolitik. Han vil ha flere norske studenter til utlandet, og flere utenlandske studenter til Norge.

Trine Skei Grande, Venstre.

Skole og utdanning er en kjernesak i Venstre, og Grande har utnevnt seg selv som kunnskapsminister dersom Venstre kommer i regjering. Siden 2009 har hun vært medlem av Kirke-, utdannings- og forskningskomiteen på Stortinget. Venstrelederen har deltatt i nær sagt alle debatter om høyere utdanning og forskning det siste året. Hun har markert seg sterkt på at regjeringen har satset for lite på feltet og har tatt til orde for å øke basisbevilgningene til universiteter, høyskoler og forskningsinstitusjoner. De vil også slippe universitetsstatusen fri. Grande har flere ganger understreket at det er en førsteprioritet å øke den norske forskningsinnsatsen til 3 prosent av bruttonasjonalproduktet (BNP) innen 2020. En hjertesak for Grande har vært å gjøre lærerutdanningen til en femårig mastergrad, etter mønster fra Finland.

Åmås: – Skei Grande er en av mine favoritter. Det å være partileder gir en ekstra tyngde til jobben som minister.

Aardal: – Nå har jo Trine Skei Grande ytret et ønske om å bli kunnskapsminister, og det kan fort bli slik. Høyre vil også ha mange aktuelle kandidater, så når kabalen legges skal vi ikke se bort fra at det kan bli en overraskelse.

Aarebrot: – Det er ikke bra å ha en partileder som minister, fordi hovedfokus vil ligge på å hjelpe sine statsråder til å få gjennomslag i regjeringen.

Ine Marie Eriksen Søreide, Høyre.

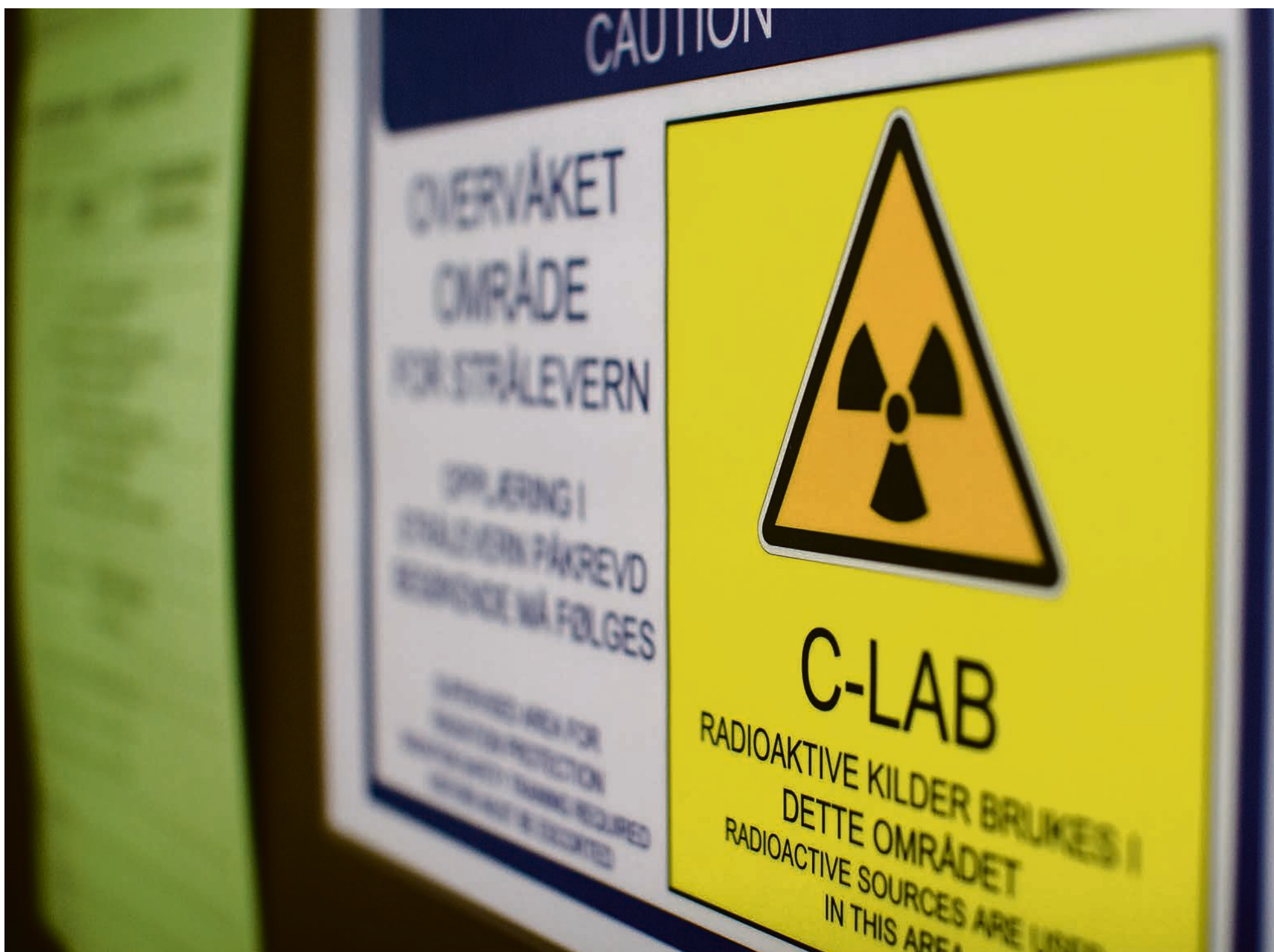
Høyre kan fort finne på å ville beholde Kunnskapsdepartementet, ettersom skole defineres av partiet selv som et av dets viktigste områder. Det gjelder særlig hvis Venstre ikke blir med i regjering. I så fall er Søreide utpekt som en sterk kandidat. Hun har ledet utenriks- og forsvarskomiteen siden 2009 og er aktuell både for utenriksminister- og forsvarsministerposten. Men hun har også markert seg i debatter om høyere utdanning og kan også være en mulig konkurrent til posisjonen som kunnskapsminister. Søreide var medlem i Kirke-, utdannings- og forskningskomiteen på Stortinget fra 2001 til 2005 og tok over som leder i perioden fra 2005 til 2009.

I den perioden tok Søreide blant annet til orde for økte bevilgninger til høyere utdanning i møte med en økende studentmasse, og for å utvide lærerutdanningen til en femårig utdannelse avrundet med et lønnet praksisår.

Nordby: – Hun er jo veldig ung, men har allerede en bred bakgrunn. Jeg tror hun egentlig er mest aktuell som utenriksminister, men ettersom utenriksministeren er rangert som rang nummer to etter statsministeren, vil denne stillingen sannsynligvis gå til et annet parti enn Høyre. Kabalen skal gå opp med hensyn til kjønn, alder og geografi, og dermed kan det bli henne som havner i kunnskapsministerstolen.

universitas@universitas.no

Vurderer å anmelde radioaktiv

For andre året på rad har UiO feilsendt radioaktivt avfall til forbrenning.

Avfallshåndtering

tekst Eirik Omvik
foto Ena Kreso

På mandag møtte Statens strålevern ledelsen ved UiO for å finne ut om det er grunnlag for å politianmelde tabben.

Seksjonssjef for Miljø- og atomsikkerhet ved Statens strålevern, Solveig Dysvik, ser alvorlig på hendelsen.

– Instituttet skal ha prosedyrer på plass slik at dette ikke skjer. Slik vi ser det, skyldes hendelsen en svikt i rutinene, sier Dysvik.

Statens strålevern er i ferd med å utforme referat fra møtet, og har ennå ikke tatt endelig stilling til om de vil gå videre med forholdet.

36 kilo radioaktivt avfall

Det var fire esker med det radioaktive stoffet S-35 som forsvant fra et lager ved Institutt for medisinske basalfag i løpet av sommeren. Eskene på til sammen 36 kilo skal ifølge instituttet «etter all sannsynlighet» ha blitt sendt

til forbrenning av avfallsfirmaet Ragn-Sells.

Avfallsfirmaet mener at instituttet må ta hovedansvaret for glippen, mens leder av Institutt for medisinske basalfag, Jan Bjaalie, hevder at alle rutiner er fulgt.

– Dette skjedde mens lagringsrommene var under ombygging for å gjøre lagringen enda tryggere. Vi har nå adskilt oppbevaring av farlig avfall, med separate rom for de ulike avfallsstoffene, for å redusere risikoen for at noe sånt kan skje, sier Bjaalie.

De fire eskene skulle egentlig stått fram til årsskiftet, og henting skjedde i løpet av sommerferien. Feilen ble oppdaget da HMS-koordinatoren var tilbake fra ferie 15. august, ifølge Bjaalie.

– Vi har en avtale med renovasjonsfirmaet Ragn-Sells, som henter avfall og leverer det til destruksjon. Vårt ansvar slutter ved henting av avfallet, sier Bjaalie.

– Skulle ikke stått der

Kvalitetsdirektør i Ragn-Sells, Cecilie Lind, mener at firmaet ikke

kan klandres.

– Fra vårt ståsted ligger det største ansvaret hos Universitetet, sier hun, og utdyper:

– Vi tar alltid med oss samtlige beholdere som står på rommet vi har ansvar for å tømme. Instituttet informerte oss om at oppbevaringsrommene var under oppussing, men ga oss ikke beskjed om at det stod beholdere med radio-

avfall.

– Instituttet hadde lagt det radioaktive materialet i en av våre faste beholdere for smittefarlig avfall som vi alltid pleier å ta med oss. Og klistremerket de hadde satt på for å merke at stoffet er radioaktivt, er til forveksling likt merket som symboliserer at det kun er smittefarlig avfall.

Bjaalie mener at instituttet har

«Instituttet skal ha prosedyrer på plass slik at dette ikke skjer. Slik vi ser det, skyldes hendelsen en svikt i rutinene, sier Dysvik»

aktivt stoff der som vi ikke skulle ta med.

Lind mener at det radioaktive stoffet ikke skulle blitt oppbevart i rommet i det hele tatt, siden firmaet ikke håndterer radioaktivt

holdt sin sti ren.

– Vi har gjennomgått rutinene våre og konstaterer at vi har fulgt dem. Avfallet var merket og lagret i henhold til regelverket. Og vi varslet Statens strålevern med en

gang vi fant ut at eskene hadde forsvunnet, sier Bjaalie.

– Er det Ragn-Sells som er ansvarlige for glippen?

– Det er ikke mitt bord å fordele ansvar.

Skjedd før

Det er ikke første gang det er slurvet med radioaktive stoffer ved Universitetet i Oslo. I 2010 ble stoffer som skulle vært låst inn i en strålesikker beholder, glemt på en arbeidsbenk ved Biotechnologisenteret.

I 2011 ble to esker med S-35 sendt til Klemetsrud renseanlegg ved et uhell. Universitetet oppdaget ikke glippen før året etterpå. Den gangen var det ikke Ragn-Sells, men et annet avfallsfirma som var involvert.

Assisterende universitetsdirektør ved UiO, Tove Kristin Karlsen, sier at hendelsen ikke vil få noen konsekvenser for avtalen Universitetet har med Ragn-Sells. Hun mener at Universitetet og Ragn-Sells har samarbeidet godt i etterkant av hendelsen.

t slurv

– Vi har hatt god dialog og et godt samarbeid med Ragn-Sells om hva som har skjedd, og hvordan vi sammen kan jobbe for å forhindre nye tilfeller. Som et enkeltstående tilfelle vil ikke dette ha konsekvenser, sier hun.

Dysvik fra Statens strålevern er fornøyd med den nye romordningen ved instituttet.

– Instituttets nye ordning med to separate rom – der avfall som fortsatt er radioaktivt, står i et eget rom – gjør at vi er beroliget om at dette antagelig ikke vil skje igjen på lignende vis, sier Dysvik.

Hun presiserer at ingen har tatt skade av hendelsen.

– Det er viktig å få fram at forbrenningen av avfallet ikke har ført til farlig eksponering for mennesker eller miljøet. Men hvis det hadde vært et annet radioaktivt stoff, kunne konsekvensene vært alvorligere, sier Dysvik.

universitas@universitas.no

God stemning: Stemningen på Chateau Neufs valgwake var til tider som den siste festen i bunkeren før Det tredje rikets undergang, skriver Anders Sondrup.

2013 er året studentene stemte ut fra egoisme, og sa farvel til solidariteten.

Ingen angrepille mot Erna

Nyhetsblikk

tekst Anders Sondrup
foto Ena Kreso

Studentenes valgwake på Chateau Neuf går mot slutten. I et pissoar ligger en flyer med bilde av Trine Skei Grande, selverklært kandidat til kunnskapsministerposten. Studenter med ustø gange forlater lokalet, slik de har gjort tusen ganger før. Men denne natta er det ikke for et uforpliktende one-night stand, men et langvarig forhold med Erna Solberg.

Tidligere på kvelden var stemningen som den siste festen i bunkeren før Det tredje rikets undergang. Lufta var tett og klam, få fornøyde ansikter var å spore. Stoltenbergs avgangstale vekket størst applaus, mens det ble vekslet megetsigende blikk under Solbergs seierstale.

Om noen måtte ha fordommer om studentenes politiske preferanser, er det bare å komme på Betong: Det blågrønne flertallet vekker nemlig få positive meningsytringer fra salen. Prognosene om at Arbeiderpartiet forblir Norges største parti vekker sterkere applaus. Men generasjon lydlig tillater seg å være litt rampete også. Trampeklappene kommer nemlig først når målingene viser at Rødt ligger an til å få hele ett mandat på Stortinget.

Valgvaken var imidlertid ikke representativ for studenter flest, skal vi tro en meningsmåling Sentio gjennomførte for denne avisa i mai. Målingen viste at Høyre var vinneren av studentenes gunst. I Universitas' vurdering av partiprogrammene kom Rødt best ut, mens Høyre og Fremskrittspartiet kom dårligst ut blant de store partiene. Ledende studentpolitikere legger heller ikke skjul på at de hadde foretrukket fortsatt rødgrønt flertall. Dette reiser spørsmålet om studentene egentlig vet sitt eget beste.

– **Det er veldig** store forskjeller på hvordan de forskjellige studentgruppene stemmer, og disse følger fagskillene, sier Anders Todal Jenssen, professor og valgforsker ved NTNU.

Tendensen er at realfagsstudenter stemmer blått, mens humaniora- og samfunnsfagsstudenter stemmer til venstre.

Ifølge Todal Jenssen kan forskjellene forklares ut fra hva studentene er opptatt av. Studerer man et fag som vil gi et yrke med høy lønn, stemmer man oftere blått, mens de som er opptatt av hvordan samfunnet styres, stemmer mer til venstre.

– Årsaken til dette er et samspill mellom holdninger man har før man begynner å studere, og holdninger som forsterkes under studiene, sier Todal Jenssen.

Før valgvaken møter vi Magnus Nystrand, styreleder i Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus.

– Valget har helt klart noe å si for studentenes hverdag. Det handler om retningen for høyere utdanning og boligpolitikken, sier Nystrand.

På storskjermen bak ham flimrer bilder av Erna Solberg forbi, mens NRK presente-

rer henne som Norges neste statsminister, til spredt applaus fra salen.

– Høyere utdanning er ikke et stort tema i valgkampen, sier Tone Vesterhus, leder av Velferdstinget i Oslo og Akershus.

– Men valget kan gi bedre studentøkonomi hvis partiene holder de de lover, sier hun.

I alle valg er det spenninger mellom enkeltindividets egeninteresse og samfunnets beste. Men for studenter er det også en konflikt mellom et kort- og langtidsperspektiv. For en fattig økonomistudent vil det å stemme på et parti med løfter om øking av studentboliger og studiestøtte være i hennes egeninteresse i studietida. Men er det åpenbart at det vil fortsette å være slik når hun kommer ut i arbeidslivet?

Studentlivet er forhåpentligvis ikke en permanent tilværelse. Derfor har studentene et lengre perspektiv enn studietida når de stemmer. Dette fører til en lav grad av solidaritet i studentgruppa. Når økonomistudenten avlegger sin stemme, tenker hun på seg selv som en fremtidig konsulent i McKinsey med fete lønninger og rekkehus på Ullern, ikke som en fattig leietager i en SiO-bolig. Statsvitenskapsstudenten ser for seg et byråkratliv med moderat lønn. Dette preger valget.

Studentene må spørre seg om de er villige til å betale prisen: Å leve under fattigdomsgrensa og betale halvparten av inntektene på husleie.

Dagen derpå skrangler trikkene forbi med bilder av smilende politikere som har bedt om fornyet tillit. Bakfylla verker i skallen, og vi har våknet opp til et fireårig forhold med Erna Solberg. Lommeboka er tom. Studentene har stemt etter hva de vil bli, framfor hva de er. Det er tid for the walk of shame hjem til hybelen på Kringsjø med nudler i skapet på felleskjøkkenet.

universitas@universitas.no

«Når økonomistudenten avlegger sin stemme, tenker hun på seg selv som en fremtidig konsulent i McKinsey med fete lønninger og rekkehus på Ullern»

Leser DN: Christina Brynildsen foretrekker riksaviser.

Fornøyd med få lesere

Mens 75 prosent av studentene leser Universitas, har kun 30 prosent hørt på Radio Nova.

Medieundersøkelse

tekst Nicoline Bjerge Schie
foto Ena Kreso

Det viser en medieundersøkelse foretatt på oppdrag for Velferdstinget i Oslo og Akershus. Undersøkelsen omfatter studentavisene Universitas, Inside og Argument, samt studentradioen Radio Nova.

– Det at bare 30 prosent sier de har hørt på Radio Nova er et in-

teressant resultat. Det er absolutt noe vi skal se nærmere på, sier radiokanalens redaktør, Erlend Buflaten.

Til sammenlikning har BI-avisen Inside blitt lest av 18 prosent av de spurte.

Studentmagasinet Argument, som skriver om forskning, brukes minst av alle. Kun 14 prosent av studentene oppgir at de har lest tidsskriftet.

Ikke misfornøyd

Radio Novas Erlend Buflaten peker på begrensede markedsføringsressurser som en mulig grunn til at mange studenter opplever at de ikke har tilgang på radiokanalene.

– Jeg er ikke misfornøyd med resultatene, men vi jobber med å nå ut til flere studenter framover, sier han.

Buflaten mener Radio Nova har flere faste lyttere.

– Når du først finner oss, fortsetter du å høre på.

Jobber med forbedring

Didrik Skodje, ansvarlig redaktør i Inside mener 18 prosent ikke er et dårlig tall, ettersom avisen i utgangspunktet er en BI-avis.

– Inside kommer kun ut på BI-skolene i Norge, i tillegg til på Chateau Neuf. Da er ikke disse tallene så dårlige. Jeg tror også at resultatene hadde blitt noe annerledes hvis undersøkelsen kun hadde vært gjort på BI, sier han.

I undersøkelsen ble avisen kritisert av flere for å ha for tabloide saker. Et høyere journalistisk nivå

ble også etterlyst.

– Vi jobber kontinuerlig med å forbedre oss. Vi har også gjort en del omstillinger og ansatt flere nye slik at vi kan bli enda bedre, sier Skodje.

– Kan ikke treffe alle

Selv om kun 14 prosent av byens studenter oppgir å ha lest Argument, er ikke redaktør Carline Torp skuffet over resultatet.

– Vi er jo et litt annerledes studentmedium, og vi kommer kun ut fem ganger i året. En del av

Enklere å varsle om etiske

18. september åpner UiO sin nye «Si fra»-side, som skal gjøre det enklere for studenter å melde fra om alt fra seksuell trakassering til klager på læringsmiljøet.

Tryggere å varsle: Viserektor Ragnhild Hennum (t.v.) og rådgiver Ellen Marie Tefre (t.h.) håper det nye «Si fra»-systemet kan ta bort noe av ubehaget ved å varsle om alvorlige saker.

Varsling

tekst: Petter Fløttum

– Varselsaker skal ikke forsvinne inn i et sort hull.

Det sier viserektor Ragnhild Hennum, som med det nye «Si fra»-systemet (se fakta) ønsker å gjøre det enklere og tryggere for studenter ved Universitetet i Oslo (UiO) å klage.

– Med «Si fra» får studentene

ett sted å henvende seg til for alle typer læringsmiljøsaker, og en enkel måte å gjøre det på, sier viserektor Ragnhild Hennum.

I tillegg til nettsiden blir det opprettet en «Si fra»-gruppe ved hvert fakultet. Her kan studen-

Si fra

- Lanseres på UiOs nettsteder om én uke. Der vil du møte et rødt, et gult og et grønt trafikkllys, som skal indikere hvor alvorlig forholdet er.
- Du må logge inn med UiO-brukeren, og kan dermed ikke være anonym på nettsiden. Ved rødt varsel brukes et kryptert innmeldingsskjema slik at kun de som er for å løse saken får vite hvem du er.
- Ønsker du å være anonym, kan du ta kontakt med «Si fra»-mottaket, som er opprettet ved hvert fakultet.
- Ved alvorlige saker, bør du ta kontakt med studentombudet for hjelp og rådgivning.

Bedre rettssikkerhet

UiO begynte å jobbe med systemet i 2010, samtidig som de startet jobben med å få på plass et studentombud.

– Begge deler er tiltak fra UiO som skal sikre studentenes rettssikkerhet, forteller Ellen Marie Tefre.

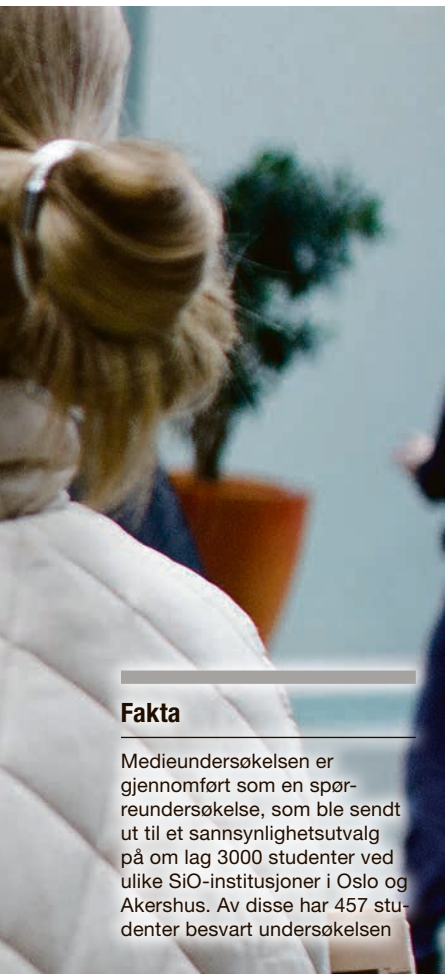
Hun er rådgiver ved seksjon for studieadministrative tjenester, og har koordinert arbeidet med å få på plass «Si fra». Tefre håper at «Si fra» kan ta bort noe av ubehaget ved å varsle om alvorlige saker.

– Det er naturlig å frykte konsekvensene av å si fra, men dette systemet vil med klarere retningslinjer og mer gjennomsliktig saksbehandling, gjøre det tryggere, sier Tefre.

Først i Norge

Amanda Schei, studie- og forskningsansvarlig i Studentparlamentet ved UiO, har vært med på å kvalitetssikre «Si fra».

ter komme om de ønsker å klage muntlig eller om de ønsker å være anonyme.

Fakta

Medieundersøkelsen er gjennomført som en spørreundersøkelse, som ble sendt ut til et sannsynlighetsutvalg på om lag 3000 studenter ved ulike SiO-institusjoner i Oslo og Akershus. Av disse har 457 studenter besvart undersøkelsen

spørsmålene var også tilpasset nyhetsmedier som gis ut litt oftere.

Hun er likevel glad for at flere av respondentene i undersøkelsen beskrev Argument som et seriøst og godt magasin.

– Vi jobber i mye større grad med tyngre og mer dyptgående artikler, så vi kan ikke treffe alle. Men vi jobber alltid med å nå ut til enda flere, sier hun

nicolins@universitas.no

Langer ut mot PST

Sikkerhet

tekst: Geir Molnes og Kristin Brenna Antonsen

Knut Fægri, viserektor ved UiO mener PST skjærer en stor gruppe over én kam når de advarer mot iranske studenter. Han mener det er viktig å vise åpenhet overfor forskere i land med totalitære regimer.

«Det er viktig her å skjelne mellom støtte til regimets offisielle organer, og støtte til enkeltpersoner og grupper.», skriver han i et leserinnlegg i denne ukens Universitas. Leserinnlegget kommer som en reaksjon på forrige ukes oppslag om PSTs innstramming overfor Iranske studenter.

– PST frykter at Norge bidrar til produksjon av masseødelegelsesvåpen, hvis risiko-studenter får tilgang til norsk akademia, sa informasjonssjef i PST Martin Bernsen til Universitas.

Men Fægri tror denne frykten i stor grad er ubegrunnet, da Iran trolig allerede besitter større kompetanse enn det studenter kan lære ved norske universiteter.

Avdelingsdirektør Rolf Larsen i Kunnskapsdepartementet opplyser at norske utdanningsinstitusjoner er forpliktet til å sikre at de ikke overfører kunnskap som kan brukes til utvikling av masseødelegelsesvåpen.

– Det kan være vanskelig for universiteter og høyskoler å vurdere om et fag eller studieretning omfattes av eksportforbudet, men hvis de har en situasjon de tror kan være i strid med reglene, må de ta kontakt med UD og PST for å få hjelp til å vurdere forholdet, sier Larsen.

universitas@universitas.no

«Varselsaker skal ikke forsvinne inn i et sort hull»

Viserektor Ragnhild Hennum

– Vi i Studentparlamentet er hele tiden opptatt av rettssikkerhet og læringsmiljø. For studentene er det per nå bare noen få setninger i lovverket om deres rettigheter, derfor er det behov for både studentombudet og «Si fra»-systemet, sier hun.

Schei mener de sammen sikrer studentenes rettigheter, og skryter av at UiO har tatt deres ønsker på alvor.

– Vi er de første som får et slikt system i Norge, så UiO er flinke til å gå foran, sier Schei.

nyhetsredaksjonen@universitas.no

Arbeidslivsdagen ved UiO

Forbered deg til Arbeidslivsdagen på 1-2-3!

1. "Gjør noe for f**n!"

Bli inspirert av Even Sandvold Roland (22), byråleder i Rotor og #drittunge. Servering av kaffe og boller.

Tid: Onsdag 18. september kl. 14.15–15.00

Sted: Vestibylen, Vilhelm Bjerknes hus

2. Lær om Personal Branding, få trainee-tips

Frokostseminar med lett servering:

- Personal Branding ved Geelmuyden.Kiese
- Generelt om trainee-program ved Posten Norge

Tid: Torsdag 19. september kl. 9.15–10.00

Sted: Aud 6, Eilert Sundts hus

3. Spør Karrieresenteret

Preppe-stand med Karrieresenterets ansatte

Tid: Torsdag 19. september kl. 10.15–12.00

Sted: Karrieresenteret

Even Sandvold Roland, byråleder i Rotor og #drittunge

Hvor vil du?

uio.no/
arbeidslivsdagen

Tips oss

universitas@universitas.no

– Forskere er redde for å kritisere ledelsen på UiO, sier medisinprofessor Johan Storm. Han mener universitetsledelsen ikke tar problemet på alvor.

Universitetskritikk

tekst Geir Molnes
foto Helle Gannestad

Johan Storm, medisinprofessor ved Universitetet i Oslo (UiO), me-

ner det har utviklet seg en skadelig selvsensur og fryktkultur blant forskerne ved Universitetet. Han forteller at flere forskere kvier seg for å kritisere ledelsen av engstelse for å komme på kant med ledere og eventuelt miste forskningsmidler.

– Mister de bevilgninger og ledelsens støtte, kan de fort bli faglig akterutseilt. Det er en fare for at disse forskerne blir ekstra servile og tier med berettiget kritikk og spørsmål til ledelsen, sier Storm.

Han er spesielt bekymret på vegne av forskere innen felt som krever store ressurser.

Professoren mener det er nødvendig å opprette et forskerombud, som kan fungere som en uavhengig instans.

– Skaper mistrivsel

– Hva slags utslag medfører en slik fryktkultur?

– Det kan resultere i feilprioriteringer og urett ved ansettelses- og ved fordelingen av ressurser. Dette blir ofte ikke korrigert, fordi de ansatte ikke våger å si ifra.

Storm mener også det skaper mistrivsel og utrygghet.

– En slik kultur er ikke akkurat egnet til å øke entusiasmen blant

de ansatte. Slike forhold kan tvert i mot ta motet fra folk, sier Storm.

Professoren kjenner til flere slike eksempler, men ønsker ikke å gå i detalj på disse overfor Universitas.

Bekymret for ytringsfrihet

Den reelle ytringsfriheten er blitt uthulet i en del miljøer ved UiO, ifølge Storm. Han karakteriserer det som et «betydelig problem» enkelte steder.

– Fryktkulturen er meget skadelig fordi universitetets virksomhet er helt avhengig av åpen meningsbrytning og diskusjon. Det er slik man kommer fram til og etterprøver hva som er sant.

Storm mener universitets- og forskningssektoren er avhengig av ekstra stor åpenhet og ytringsfrihet, fordi det er forskere på grunnplanet som sitter med mye av toppkompetansen.

– De som blir ledere er ikke

nødvendigvis de som vet best, eller de som er spesielt faglig sterke. Noen ganger er det nærmest motsatt, fordi gode forskere ofte skyr lederansvar, som stjeler tid fra deres forskning, sier han.

Storm mener saken er ubehagelig, og skulle helst ønsket at det ikke var behov for å ta denne kampen.

– Vi ønsker ikke at Universitetet skal være kjent for manglende åpenhet. Men når vi har dette problemet, må vi sette søkelys på det for å løse det. Uten reell ytringsfrihet og demokrati, så vil det gro fram mange slags feil. Det er en systemsvakheter, sier han.

– Tas ikke på alvor av UiO

Debatten om åpenhet og arbeidsmiljø i academia startet for alvor i vinter, da professor i biologi Kristian Gundersen rettet krass kritikk mot ansettelsesprosessene overfor Dagens Næringsliv. Han uttalte at personlige egenskaper

Nybegynnerkurs i
TAI CHI
21. og 22. september

Vanndragen.no

Bekymret: Professor Johan Storm mener ledelsen ved UiO ikke tar fryktkulturproblemene på alvor.

er i ferd med å bli tillagt for mye vekt og at ansettelsene lett kan gli over til å handle mest om tryknefaktor. «Nerdene og geniene får stadig større problemer med å slippe til når personlighetstrekk blir vektlagt mer enn faglighet», sa Gundersen til DN.

Senere skrev Gundersen og

Storm et leserinnlegg i Uniforum. «Faren er at forskere uansett ikke våger å ytre seg åpent av frykt for å komme på kant med sine mektige sjefer», het det i innlegget. Nå i etterkant mener Storm at Universitetsledelsen ikke har tatt utfordringene som ble tatt opp, på alvor.

– Det er bekymringsfullt at le-

delsen ved Universitetet ikke ser ut til å ta dette alvorlig. De hevder at de ikke kjenner seg igjen i problemstillingen.

– Hva kan ledelsen gjøre med disse problemene?

– De må undersøke og sette seg inn i saken, og anerkjenne at mange opplever dette som et betydelig

– Vi har et åpent universitet

Viserektor: Ragnhild Hennum er uenig med Johan Storm.

Viserektor Ragnhild Hennum ved UiO mener at Universitetet er preget av åpenhet og frihet til å ytre seg.

– Dette er også en frihet som mange forskere bruker i leserinnlegg og kronikker, sier Hennum.

– Johan Storm mener mange frykter å miste ledelsens støtte og midler til forskning dersom de kommer med kritiske ytringer. Hva tenker du om det?

– Vi har ikke den samme opplevelsen som Storm har. Det vi kan se på er hvor mange som ytrer seg, og det er veldig mange.

– Er det mange som ytrer seg kritisk mot UiO?

– Ja, det er det en god del som gjør.

– Storm mener den reelle ytrings-

friheten er blitt uthulet ved UiO, er den det?

– Jeg tror ikke det finnes noen fryktkultur. Hvis enkelte opplever det slik, så er det selvfølgelig beklagelig. Men det er ingen grunn til å føle den typen frykt.

– Han mener dere ikke tar problemene på alvor?

– Vi er uenige om premisset. Vi vet at professor Storm ønsker et forskerombud. Det er vi villige til å ta en diskusjon om i Universitetsstyret.

– Kommer dere til å undersøke saken videre?

– Vi kommer ikke til å undersøke akkurat dette. Vi skal ha en stor arbeidsmiljøundersøkelse, som omfatter hele sektoren. Men det skjer uavhengig av Storms kritikk.

problem. Manglende reell ytringsfrihet strider mot forskningens og universitetets grunnleggende verdier. Det er svært skadelig både for universitetets arbeid og omdømme.

– Vi må være kritiske

Svein Sjøberg, professor ved Institutt for lærerutdanning og skoleforskning ved UiO, mener mange forskere legger bånd på seg selv i frykt for å miste forskningsmidler.

– Det er en selvpålagt sensur av redsel for å legge seg ut mot mulige finansieringskilder. Det tar form av en forsiktighetskultur. Istedenfor å være varsler, så går man litt stille i gangene. Hvis kritikken blir for tøff, så får man ikke flere muligheter til å gjøre noe for dem, sier Sjøberg.

Han mener dette kan gjelde

overfor eksterne oppdragsgivere, for eksempel i forbindelse med en forskningsevaluering av deres arbeid, men at det også gjør seg gjeldende internt ved UiO.

– Spesielt ved institutter som lever av oppdrag fra eksterne. Disse instituttene ønsker ikke at de ansatte markerer seg med kritiske ytringer i offentligheten. Instituttet kan bli avhengig av disse midlene, slik at de som kommer med kritikk får anmodning om å gå stille i dørene, sier Sjøberg.

Han mener dette bryter med den akademiske friheten og med universitetets rolle i samfunnet.

– Deler av jobben vår er å være varsler. Vi skal kunne være kritiske og uavhengige, sier Sjøberg.

geir.molnes@universitas.no

Studenttilbud

Grundig undersøkelse hos
tannlegen inkl 2 røntgen
puss og rens for kun kr
499,- (ordinær pris 850,-)

10% rabatt på all annen behandling.

Klinikken ligger på
Skøyenåsen senter
nære t-bane og med
gratis parkering.

Bestill time nå!
Tlf nr 222 68 118
skøyenåsentannklinikk.no

Skøyenåsen Tannklinikk
Tannlege Cecilie Aass Tannlege Turid Rongved

Raser mot Akademikas priskrig

Akademika forsøker å tiltrekke seg studenter fra hele landet gjennom billige pensumbøker på nett. Nå reagerer flere studentbokhandlere på Akademikas priskrig.

Pensumbøker

tekst: Karine Næss

Dette semesteret har studentbokhandelen Akademika økt satsingen i Bergen.

Anne Posner, administrerende direktør i Studia, studentbokhandelen i Bergen, mener konkurransen Akademika har gjennomført, ødelegger for studentvelferden.

– De har kjørt aggressiv priskonkurranse. En slik priskrig vil ikke bidra til bærekraftig utvikling for noen av oss. Det er en underlig

Kalddusj fra Bergen: Administrerende direktør i Studia, Anne Posner, mener Akademika kjører aggressiv priskonkurranse. Foto: Ida Kjørvik, Studvest

strategi, sier hun til Studvest.

Det viser seg i ettertid at flere av pensumlistene til Akademika inneholdt feil. Fortvilte studenter har vært hos Studia for å prøve å bytte bøker. Det har ikke Studia

mulighet til å gjøre noe med, fordi bøkene er kjøpt i en annen kjede.

53 millioner i minus

Tidligere i år har Universitas skrevet at Akademika i fjor gikk med 53 millioner i underskudd. Flere samskipnader setter spørsmålstegn ved bokhandelens prioriteringer.

– De fører en priskrig mot oss andre campusbokhandlere når de markedsfører seg overalt, både i studentaviser og lokalaviser. Dette gjelder ikke bare i Bergen, men også i flere mindre campusbyer, sier Grethe Broen, leder for

marked og kommunikasjon for Studentsamskipnaden i Agder.

Hun sier Akademika priser bøkene sine nesten under innkjøpspris, og mener de umulig kan sitte igjen med nok til å dekke kostnadene sine.

– Jeg vil gå så langt som å si at studentene i Oslo og Trondheim er med på å sponse studentene på de mindre campusene med billigere bøker, sier Broen.

Heller ikke Einride Berg, administrerende direktør for Studentsamskipnaden i Ås, forstår seg på Akademikas prioriteringer.

– Å føre priskrig er feil strategi.

Akademika burde bruke mer energi på å bli bedre på sitt område. Jeg synes ikke noe om dette i det hele tatt, sier Berg.

Får pengene tilbake

Geir Helge Espedalen, administrerende direktør i Akademika, garanterer at studentene som har fått feil bøker skal få pengene tilbake. Han beklager at noen av pensumlistene inneholdt feil, og ber studentene som er rammet ta kontakt, skriver Studvest. Espedalen mener noe av problemet skyldes manglende oppdateringer av pensumliste på nettsidene til studiestedene.

Espedalen er svært uenig med Broen, og mener markedsføringen ikke går ut over elevene i Oslo og Trondheim. Direktøren synes det er viktig å tilby bøker til studenter i andre byer.

– Vi har et godt tilbud til alle studenter. For Akademika er det viktig å bevare en studenteid bokhandel. Det er mange nye aktører på nett som er blitt store konkurrenter. Det er viktig å huske på at dette markedet har en stor priskonkurranse, sier han.

Han mener det er helt naturlig for Akademika å markedsføre seg utenfor Oslo og Trondheim. Espedalen viser også til at det er opp til studentene hvor de vil handle pensum.

nyhetsredaksjonen@universitas.no

«Jeg vil gå så langt som å si at studentene i Oslo og Trondheim er med på å sponse studentene på de mindre campusene med billigere bøker»

Grethe Broen, leder for marked og kommunikasjon for Studentsamskipnaden i Agder

“Come work with us” – 2013 tour

Where: UiO @ Vilhelm Bjerknes Building, Auditorium 5
 When: 24 September (Arbeidslivsdagen) from 15.30-17.00
 Stand: UiO @ Messehallen from 11.00-16.00

Register via the link on Statoil's Facebook page

debattredaktør: **Thea Storøy Elnan**
debatt@universitas.no 479 64 336

Frist: **søndag klokka 17**

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

Appell: Rektor ved HiOA, Kari Toverud Jensen, oppfordrer den nye statsråden for utdanning og forskning til å gi utdanningsinstitusjonene frihet til å utvikle de utdanningene og forskningsprogrammene de selv ser samfunnet trenger. Hun ønsker i tillegg en slutt på forskjellsbehandlingen mellom universitet og høyskole.

Foto: Høgskolen i Oslo og Akershus

Bli minister for profesjonsforskning

Høgskolen spiller i samme liga som andre institusjoner, men går glipp av muligheter nasjonalt og internasjonalt fordi vi har «feil navn».

Kronikk

Kari Toverud Jensen, rektor ved Høgskolen i Oslo og Akershus

Igår våknet vi opp til et nytt politisk flertall på Stortinget. Kristin Halvorsen får om kort tid avløsning, etter flere års innsats for skole, utdanning og forskning. Nå har jeg klare forventninger til hvordan den nye statsråden for utdanning og forskning forstår sin rolle.

Den nye regjeringen må vise en bedre forståelse for og kunnskap om profesjonsforskning. Men dette er ingenting verd uten vilje til å satse på konkrete tiltak som gjør oss i stand til å utføre det samfunnsoppdraget krever av oss. Den nye ministeren må lytte til profesjonsmiljøene, gi oss frihet til å utvikle de utdanningene og forskningsprogrammene vi ser samfunnet trenger.

HiOA har robuste fagmiljøer der forskning og utdanning trekker veksler på hverandre, og studentene kommer styrket ut av det til sist. Vi jobber hele tiden for bedre studiekvalitet, men det skjer ikke i et vakuum. Den nye regjeringen må sørge for å fullfinansiere studieplassene og bevilge penger til bygg, slik at vi kan videreutvikle gode studiesteder for våre mange tusen studenter. Det er likevel ved å fokusere på profesjonsforskning at vi kan komme enda lengre i arbeidet med å bedre utdanningene våre. Her har vi de største utfordringene med å bli hørt og forstått av politikere.

«**Profesjonsforskning**» er et nytt begrep for mange, og en del forbinder profesjoner kun med utdanning. Men det er ikke det samme å være sykepleier i 2017, som det var i

1980. Vi må forske på hvordan morgendagens arbeidsliv, yrker og velferdsinstitusjoner skal fungere. Vi må vite mer om hvordan eldre skal få bedre omsorg og pleie, hvilke teknologiløsninger som trengs i velferdsyrkene og finne ut hvordan fremtidens lærere skal møte nettopp fremtidens elever. Jeg håper vår neste statsråd klipper ut dette avsnittet og henger det opp over skrivebordet sitt.

Både de borgerlige og de rødgrønne har frontet at vi trenger gjennomganger av universitets- og høyskole-

«I dag hindrer finansieringsordningen Høgskolen i Oslo og Akershus i å levere den forskningen vi bør og vil levere til samfunnet.»

sektoren. Dette støtter vi! Særlig ønsker vi en gjennomgang av finansieringsordningene velkommen. Vi trenger en finansieringsordning som sørger for midler til utdanning og forskning som samfunnet trenger, uavhengig av om denne virksomheten skjer ved en høyskole eller et universitet. I dag hindrer finansieringsordningen Høgskolen i Oslo og Akershus i å levere den forskningen vi bør og vil levere til samfunnet.

Noe av det siste Kristin Halvorsen gjorde før valget var å lansere et forslag om 50 millioner til unge forskere over statsbudsjettet i tre år framover. Det er et godt forslag, men hun bommet på én ting. Ved å øremerke pengene til et spleiselag med de åtte universitetene, tok hun ikke

høyde for at HiOA som landets tredje største høyere utdanningsinstitusjon burde ha vært med. Vi har landets største miljøer innenfor lærerutdanning og ulike helsefag og har doktorgradsprogrammer innenfor profesjonsfag, helsevitenskap og utdanningsvitenskap. Nettopp disse fagområdene var noen av eksemplene som ble trukket frem i forslaget. Jeg forventer at den nye statsråden for høyere utdanning og forskning jobber videre med budsjettforslaget, og inkluderer HiOA.

Rektor ved UiO, Ole Petter Ottersen, var raskt ute og kritiserte initiativet fra Kristin Halvorsen for å være populistisk og useriøst valgflesk, i Aftenposten 3. september. Det får være opp til UiO om de vil være med på dette, men Høgskolen i Oslo og Akershus deltar gjerne!

Bommerten til Kristin Halvorsen viser at det har noe å si om institusjonen er universitet eller høyskole. Det kan se ut som om det er lett å glemme sterke fagmiljøer som ikke er ved et universitet. HiOA vil bli universitet nettopp for å kunne videreutvikle den faglige siden av institusjonen med den friheten det gir å tilhøre universitetskategorien. Det forundrer meg at vi skal møte motstand som denne når mange insisterer på at vi skal være «lykkelig som god høyskole». De 50 millionene er bare ett eksempel på at vi spiller i samme liga som andre institusjoner, men går glipp av muligheter både nasjonalt og internasjonalt fordi vi har «feil navn».

Jeg vil gjenta min oppfordring til landets neste statsråd for utdanning og forskning. Gjør deg kjent med forskningsmiljøene ved Høgskolen i Oslo og Akershus og sats på forskning og utvikling som samfunnet trenger. Bli en minister for profesjonsforskning.

Er du Lydig?

Sosiolog Gunnar Aakvaag kaster hansken – den lukter generasjonskamp. Statsviter Aksel Braanen Sterri plukker den opp med glede. Dette er en kamp om framtidens historiefortelling og dagens unge.

Ideer

tekst Sverre Olav Trovik

– I en kronikk i Aftenposten kaller du dagens unge for Generasjon Lydig – hva legger du i dette?

Gunnar Aakvaag: – Hvis du ser på Etterkrigs-Norge i et generasjonsperspektiv, så har hver generasjon hatt et kollektivt generasjonsprosjekt som delvis har stått i opposisjon til det etablerte samfunnet. Gerhardsen-generasjonen bygget velferdsstaten, og så kommer 68-erne som nyter godt av dette og takker sine foreldres generasjon ved å dolke dem i ryggen. Deres prosjekt ble et anti-autoritært prosjekt. Så kommer min generasjon, ironigenerasjonen: Muren falt og vi var «fed up» med idealismen, vårt prosjekt ble å tulle og tøyse med alt. Når jeg nå ser på den neste generasjonen, og jeg har kurset 200–300 studenter i ti år: Dere er oppegående og flinke, men faglig konturløse. Når vi har fått forandringer i mine kurs, så har det vært meg – en frafallen postmoderne ironiker – som har pushet fram forandringer, ikke studentene. Dere er den første generasjonen i etterkrigstiden som ikke tar deres demokratiske plikt på alvor.

– Og det ser du allerede nå? Du skriver at det tok tid før man så det kollektive prosjektet til ironigenerasjonen?

Aakvaag: – Ja, det ser jeg allerede nå. Min generasjon

kastet bort våre beste intellektuelle år på å lese obskur fransk teori som kommer til å bli kastet på den intellektuelle historiens vrakhaug. Samtidig, selv om jeg ser det bedre nå i ettertid, så hadde vi en greie! Vi kjempet fram en hverdagsfrihet. Vi hadde Harald Eia, Erlend Loe, Natt og Dag. Ikke noe problem å like både Beatles og Beethoven. Det kan sikkert bli tydeligere i ettertiden hva som er den neste generasjonens greie, men min generasjon hadde en form for generasjonssolidaritet som var tydelig allerede da, og mye tydeligere enn noe Generasjon Lydig har i dag.

Aksel Braanen Sterri: – Jeg mener dette først og fremst er elitefenomener. Jeg tror ikke folk tenkte på at de var

en del av en kollektiv bevegelse. Det er så lett å peke på bevegelser i ettertid.

– Går du ikke i samme fella selv, Sterri, når du i din svarkronikk i Aftenposten snur på angrepet fra Aakvaag og kaller vår generasjon for

Gunnar Aakvaag, sosiolog ved UiO

Generasjon Opplysning?

Sterri: – Hvis jeg først skal sette en merkelapp på vår generasjon, har jeg tro på at når vi om 30 år ser tilbake på det som skjer i dag, så kan vi se rasjonalisme, troen på vitenskapen og behovet for å forankre alle meninger i sikker viten. Bare se på noen av de knallskarpe forskningsjournalistene i USA. Vi reagerer på ironigenerasjonen, sannhetsrelativisme og stand-still.

Aakvaag: – Problemet til Sterri er at dette ikke er noe

Bakgrunn:

- Gunnar Aakvaag underviser i moderne sosiologisk teori og sosiologiens klassikere ved Universitetet i Oslo.
- I en kronikk i Aftenposten 1. september skrev Aakvaag at dagens ungdomsgenerasjon er den første i etterkrigstiden uten et kollektivt prosjekt.
- Unge i dag mangler intellektuell nytenkning og opprørsvilje, mente Aakvaag, og kalte dem Generasjon Lydig.
- Aksel Braanen Sterri, statsviter og leder i tenketanken Progressiv, svarte 3. september med å lansere Generasjon Opplysning.
- Sterri mener dagens unge kjennetegnes av at de har en grunnleggende tro på vitenskap og fornuft.

generasjonsprosjekt i det hele tatt. Du har ikke noe gjennomslag i generasjonens væremåte. Jeg håper virkelig på Generasjon Opplysning! Dessverre har Sterri et prosjekt, men ingen generasjon. Det er Sterris prosjekt som er et eliteprosjekt – ikke mitt.

– I kommentarfeltet til kronikken din i Aftenposten skriver en leser: «Da min generasjon studerte utfordret vi 68-erne med postmoderne teori, skriver Aakvaag. Så det var det jeg egentlig drev med da jeg drakk øl og hørte på hardrock.» Ikke noe eliteprosjekt? Disse voldsomt generaliserende merkelappene du bruker – har de i det hele tatt noe for seg?

Aakvaag: – Selvfølgelig maler jeg med veldig bred pensel. Men denne personen kan drikke øl og høre på metall – det ville han ikke gjort hvis han tilhørte en tidligere generasjon. Da kunne man ikke kombinere det å være student – det å bli inkorporert i en elitekultur – med å høre på hardrock.

– Denne kommentatoren driver egentlig med postmoderne teori?

Aakvaag: – Han har sikkert ikke lest alle de obskure franske postmodernistene vi leste, men mitt generasjonsprosjekt ligger under der: han kan gjøre sin egen greie, han kan bryte med skillet mellom høy- og lavkultur som kjennetegnet universitetskulturen før. Generasjon Opplysning er derimot et uttrykk for drømmetenkning fra Sterris side.

– Drømmer du, Sterri?

Sterri: – Vi er fortsatt unge. Jeg er enig i at vi er en flink, autoritetstro generasjon. Denne flinkheten kan man

ILLUSTRASJON: FILIPE FERNANDEZ

forstå på to måter. Enten som et uttrykk for passivitet og intellektuell latskap. Eller som et uttrykk for en forståelse av at sannhet er komplisert, og at å ta vitenskap og kunnskap på alvor krever tid. Samtidig kan man ikke tro at et prosjekt skal gjennomsyre en hel generasjon. Opplysningsideen vil kanskje ikke mobilisere massene, men sakene kan. Et eksempel er miljøsaken, og bak valget av miljø som sak ligger det en tro på det rasjonelle og på opplysning.

Aakvaag: – Selv om du skulle fått gjennomslag for Generasjon Opplysning så er det noe utilfredsstillende ved det. Jeg savner en tydelig samfunnskritikk. Dere må signalisere hva dere er imot. Selv min apolitiske, tøysete generasjon klarte å samle 15 000 mennesker som ropte «Hernes må fjernes» da det var studentboligmangel i 1993. Dagens boligsituasjon er akkurat like ille. Dere gjør ingenting!

Sterri: – Dette kjenner jeg igjen. Man ønsker seg en protestbevegelse. Men en protestbevegelse er i beste fall et middel, for hvor mye gjennomslag fikk man egentlig ved å samle 15 000 på gata? Den nye generasjonen er mye bedre på lobbyarbeid opp mot politikere, opp mot direktoratet på UiO – og vi får kanskje mer gjennomslag.

– Bernt Hagtvet, i likhet med deg Aakvaag, savner intellektuelt engasjement og motivasjon i studentmassen. Han skylder på manglende stimulans fra professorer. Enig?

Aakvaag: – Den kritikken må du nesten rette mot din egen generasjon. Jeg skjønner det egentlig ikke. Det skjer enormt mye spennende innenfor akademia, og det ligger mange nye impulser og venter på dere.

– Så mulighetene er der, men vi tar dem ikke, Sterri?

Sterri: – Vi har det bra og kan gjøre hva vi vil, men jeg tror mennesker har behov for begrensede valgmuligheter. Når vi har følelsen av at vi kunne valgt annerledes, kan vi bli handlingslammet. Det er ikke et alternativ å begrense mulighetene. Så vår generasjon må finne andre løsninger på dette problemet.

Aakvaag: – Jeg tror Sterri har rett i dette, at det eksisterer et slags mulighetstyranni. Friheten er «all over the place». I tillegg har man sosiale medier – dere kikker hverandre i kortene hele tiden – det blir en gjeninnføring av bygdedyret. Men dette kan jo være deres generasjonsprosjekt? Hvordan håndtere denne friheten og vellykkethetspresset?

– Responsen du har fått, har den vært som forventet, har den vært Lydig?

Aakvaag: – De fleste av de studentene jeg har snakket med har støttet meg. De kjenner seg igjen i problemene, men synes det er fryktelig vanskelig å mobilisere. Jeg liker å leve i et samfunn hvor det skjer noe, hvor det diskuteres og hvor noen kommer med nye utfordringer. Et kollektivt generasjonsprosjekt ville vært viktig for hele samfunnet – vi gamle har godt av det.

universitas@universitas.no

TWITTER

studentnyheter på 140 tegn

@Giljen What does the fox vote?
09.sep **Klarer Emil Stoltenberg å predikere det, tro?**

@scandersen Har vært på lesesalen siden 9. Lest 3 sider pensum. La valget være over snart så jeg kan konsentrere meg! #valg2013 #brukstemmen
09.sep **Og sånn at folk kan skrive om noe annet snart**

@Uhellet I dag uttaler jeg meg på vegne av livmoren min, som har bestemt seg for å farge mandagen rød
09.sep **Andre bruker naturen for å predikere valget**

@buflaten Med mindre du vurderer å stemme det samme som meg gjør det egentlig ingenting om du ikke bruker stemmeretten din
09.sep **Godt valg!**

Åpent akademia i terrorens tid

Overvåkning
Knut Fægri, viserektor ved Universitetet i Oslo

Jeg vil gjerne knytte noen kommentarer til Universitas’ oppslag «Slår alarm om risikostudenter». Det er sikkert bekvemt for statlige overvåkingsorganer å operere med sekkeklas-sifikasjoner som skjærer en stor gruppe over én kam. I artikkelen i Universitas er det iranske studenter som får unngjelde. Dette faller dess-verre inn i en tendens med unyansert å definere «ut-grupper» (eks. «romfolk», «østeuropeere»). Resultatet kan lett bli at man kaster en del barn ut med vaskevannet, i tilfellet med iranske stu-denter kan det bli mer barn enn vann.

PST frykter at disse studentene kommer hit for å erverve kunnskap som vil bli brukt i det ondes tjeneste i hjemlandet. Det kan diskute-res hvor reelt dette er. Etter pressen å dømme, virker det som om Iran allerede behersker kjer-nefysisk teknologi langt utover det studentene vil lære ved UiO. Men istedenfor å polemisere langs disse linjene, ønsker jeg å trekke frem et annet moment.
Å holde åpne kanaler til forskere og akade-mikere i land med totalitære regimer, er noe av det viktigste vi kan gjøre for å motarbeide disse regimene. Det er viktig her å skjelne mellom støtte til regimets offisielle organer og støtte til enkeltpersoner og grupper. De intellektuelle er ofte i opposisjon til regimet, fordi totalitære sty-

reset ødelegger for fri forskning og åndsliv, og de er veldig avhengige av støtte utenfra. Norsk akademia har en forhistorie med å holde åpne kanaler til kolleger i så vel Sovjetunionen som til det apartheidstyrte Sør-Afrika. Å holde åpent et normalt akademisk samkvem med forskere og undervisere i Iran vil antakelig gjøre mer for å skyve landet i retning av et bedre styreset enn noe annet norsk akademia kan bidra med.

I tillegg til dette blir, som påpekt av Mogha-dam, en del av disse studentene utelukket fra studier i hjemlandet på grunn av politisk over-bevisning eller kjønn. Å gi disse en utdannelse ved et norsk universitet, under demokratiske forhold, er en investering i en bedre fremtid for Iran. Dette er konsistent med UiOs initiativ «Students at Risk» som tar denne utfordringen på en bred basis.

Studentbarna nedprioriteres

Studentforeldre
Jonas Ohlgren Østvik, velferds- og likestillingsansvarlig i Norsk studentorganisasjon

I dag er det ikke lagt til rette for at du skal få barn mens du studerer, til tross for at nesten en femtedel av studenter har barn. For Norsk studentorganisasjon (NSO) er det en gåte at studentbarna forskjellsbehandles fra andre barn.

For det første har ikke studenter krav på like lang foreldrepermisjon som andre. Der arbeids-takere får være sammen med spebarna sine i 47 uker, får vi bare 44 uker, uten at regjerin-gen kan argumentere for hvorfor. Hensynet til barna bør veie tungt, og alle barn bør ha samme rett på tid med foreldrene sine det første leveåret.
I tillegg finnes det svært begrensede øko-nomiske særordninger for studenter som har barn. De får lite ekstra i studiestøtte, sammen-lignet med utgiftene, enn andre studenter og har kun ti måneder statlig stipend og lån i året. De aller fleste studenter er helt avhengige av

deltidsjobb for å få økonomien til å gå rundt og bruker mye av tiden utenom studiene på jobb. Det sier seg selv at studenter med barn ikke har samme muligheten til å jobbe i tillegg til studiene. Vi mener derfor at studenter som har barn bør få studiestøtte tolv måneder i året og at den økes til to ganger grunnbeløpet i folke-trygden (2G). Slik kan studentforeldrene bruke tidsrommet utenom studiene på omsorg, ikke på deltidsarbeid.

Regjeringen er langt ifra uvitende om at mange studentforeldre sliter. Deres egen leve-kårsundersøkelse for studenter (2010) viser at studenter med barn har dårligst studieprogre-sjon, mindre kontakt med sine medstudenter, høyere andel psykiske plager og større kreditt-kortgjeld. De er også den studentgruppen som har opplevd den største økningen i boutgifter fra 2005 til 2010. I Soria Moria II lovet regjerin-gen å bedre forholdene for nettopp studenter med barn, men foreløpig har de ikke innfridd. Det er viktig for samfunnsutviklingen at alle har gode muligheter til å få barn. For å få til det blir et viktig tiltak å sikre studenter og unge økonomiske rammer som gjør det enklere å bli og være foreldre.

omverdenredaktør: **Axel Geard Nygaard**
axelgn@universitas.no 906 59 740

OMVERDEN

Frykter arrestasjoner

EGYPT: Sikkerhetsvakter ved egyptiske universiteter vil nå ha mulighet til å arrestere studenter, melder Ahram Online. Avgjørelsen har vekket sterke reaksjoner i universitetsmiljøet.

– At sikkerhetsvakter har fått retten til å arrestere er uakseptabelt. Vaktene er sivilt ansatt, sier leder for studentunionen ved Universitetet i Kairo, Hisham Ashraf.

Fram til en høyesterettsdom i 2010 hadde politiet adgang til universitetscampuser og var kjent for å

forfølge politisk aktive studenter. Flere frykter at den nye bestemmelsen på ny skal føre universitetene inn i en slik situasjon.

– Fjernet vi politiet bare for så å gi de samme fullmaktene til sivile, spør Islam Fawzy, leder for studentunionen ved universitetet i Helwan.

Ifølge en talsmann for det egyptiske justisdepartementet gis sikkerhetsvaktene utvidede fullmakter for å hindre opptøyer og vold på universitetsområder.

Adopter en spansk student!

SPANIA: Flere spanske universiteter vurderer nå å starte veldedighetsfond for å finansiere studiene til fattige studenter, melder The Telegraph.

– På samme måte som man kan være fadder for et barn i den tredje verden, kan personer sponse en student i Spania ved å bidra til å betale studieavgiften deres, sier dekan ved Universitetet i Malaga, Adelaida de la Calle til avisa.

Myndighetene har måttet stramme inn på statlig støtte til studier, og dette har gått spesielt hardt ut over studenter fra fattige familier. Nye tall viser at over 30 000 studenter er nær ved å gi opp studiene fordi de mangler penger. Det har gjort at universitetene må tenke nytt i en tid der arbeidsledigheten blant ungdom har nådd rekordhøye 56 prosent i landet.

Slipper inn syriske studenter

SAUDI-ARABIA: Myndighetene i Saudi-Arabia har godkjent et program for å ta opp syriske studenter ved saudiske universiteter, melder Arab News.

– Programmet har kommet i stand for å slippe inn syriske studenter ved saudiske universiteter som følge av den tragiske tilstanden i landet, sier en kilde til avisa.

En egen komité har blitt etablert for å avklare de siste detaljene i pro-

grammet, som også skal ta opp kvinnelige studenter.

– Opptaksperioden i alle de 25 universitetene i landet vil være på ett år, men kan bli forlenga, sier kilden.

Alle universitetene har fått pålegg om å øke antall plasser ved ulike studieretninger for å ta imot de syriske studentene.

Styrker seku

«Slørdebatten» i det franske utdannings-systemet spisser seg til. Nå har utdanningsmyndighetene utformet en 15-punkts erklæring for å fremme sekulære prinsipper.

Frankrike

tekst Axel Geard Nygaard

Den franske utdanningsministeren Vincent Peillon la 9. september fram en 15-punkts erklæring for sekularismens rolle i det franske utdanningssystemet.

– Som et av sine mange oppdrag, må skolen lære bort de republikanske verdiene, våre felles verdier. Den første artikkelen i vår grunnlov slår fast at Republikken er udelelig, demokratisk, sosial og sekulær. Skolen må lære bort disse verdiene, forklare deres viktighet og huske deres historie, uttalte Peillon til den franske avisen Journal du Dimanche.

Erklæringen skal gi tydelige retningslinjer for hvilken plass religion skal, eller rettere *ikke* skal, ha i fransk utdanning. Tiltaket er det nyeste innlegget i debatten om den unike franske modellen for sekularisme, kjent som *laïcité*.

Dype røtter

Den strenge, franske forståelsen av sekularisme har gjort seg bemerket utenfor landets grenser. Det er særlig konflikten om det islamske sløret som har skapt oppstuss.

Det franske utdanningssystemet har vært sekulært i over hundre år, helt siden stat og kirke ble skilt i 1905. Religion forsvant fra skolesystemet allerede på 1880-tallet, da den offentlige grunnskolen ble oppretta, forteller Svein Erling Lorås, universitetslektor i fransk litteratur og kulturkunnskap ved Universitetet i Oslo.

– Den offentlige grunnskolen hvilte på tre prinsipper: gratis, obligatorisk og konfesjonsløs skolegang. Altså ingen religionsundervisning, sier Lorås.

Kampen mellom religiøse og sekulære krefter har røtter helt tilbake til den franske revolusjonen i 1789. Da oppfattet republikanerne kirka som reaksjonær og med nære bånd til monarkiet. De revolusjonære brøt med kirka og hisset dermed på seg Vatikanet.

– De ville at presteskaper skulle underkaste seg det sivile regimet og sverge troskapsed til staten. Det var Vatikanet imot, og det har vært en grunnleggende konflikt fra 1790 til i dag. Nå er ikke konflikten så sterk med kirka, men det er i stedet muslimene som blir diskutert, sier Lorås.

Tiislørt: Ansiktsdekkende slør er forbudt på offentlige steder i Frankrike.

Forbud mot slør

Når det gjelder islamsk slør har franske myndigheter tydd til målretta lovgivning for å opprettholde det sekulære prinsippet. I 2011 ble det derfor forbudt å bruke ansiktsdekkende slør i det offentlige rom.

– Det er lov å bruke religiøse symboler i det offentlige rom, men det skal ikke være påtrengende for andre. Tanken er at man ikke skal gjøre forskjell på de store religionene, at man ikke skal diskriminere. Men det at man ikke

«De aller fleste støtter det republikanske grunnprinsippet om at i offentlige rom skal man slippe å bli påtvunget andres religion»

Svein Erling Lorås, universitetslektor i fransk litteratur og kulturkunnskap ved Universitetet i Oslo.

lære studier

Utdrag fra «Charte de la laïcité à l'école»:

- 6. Den sekulære skolen [beskytter studentene] mot misjonering og press som ville hindre dem fra å gjøre sine egne valg.
- 7. Sekularisme gir elevene tilgang til en felles og sammensatt kultur.
- 11. Ansatte har en plikt til streng nøytralitet: De skal ikke gi uttrykk for sine politiske eller religiøse overbevisninger i utøvelsen av sine embeter.
- 13. Ingen kan bruke sin religion for å nekte å følge de regler som gjelder i Republikkens skole.

FOTO: MARCELLO CASAL / WIKIMEDIA COMMONS

diskriminerer betyr ikke at de til-
later hva som helst, sier Lorås.

Forbudet omfatter gater, bu-
tikker, kollektivtransport og ikke
minst skoler og høyere utdan-
ningsinstitusjoner. Bryter man
forbudet venter en bot på rundt
1200 kroner.

Vil utvide lov

I august offentliggjorde Le Monde
en rapport fra det statlige rådet for
integreering. Basert på intervjuer
med både vitenskapelig og admi-
nistrativt ansatte ved forskjellige
universiteter hevdet rapporten å
ha funnet stadig flere hendelser
som truet *laïcité*.

Blant disse hendelsene regnes
muslimer som nekter å fjerne slør

og kristne som stiller seg kritiske
til evolusjonsteorien.

Debatten om muslimske jen-
ters bruk av slør startet i 1989, da
to jenter av marokkansk herkomst
ble bortvist fordi de kom på sko-
len med sjal.

– Det ble regna som en altfor
tydelig religiøs markering, sier
Lorås.

I 2004 fikk man en lov som for-
bød tydelige, religiøse symboler i
grunnskolen. I den nye rapporten
tas det til orde for å utvide dette for-
budet til universiteter og høyskoler.

Må gå privat

Hvis man vil ha religiøs undervis-
ning i Frankrike, må man gå på
privatskoler, forteller Lorås. Der

er det fritt fram å vise religiøse
symboler.

– Det er fortsatt sånn at man i
Frankrike har en ettermiddag fri
i uka som man kan bruke til reli-
gionsundervisning, hvis man øn-
sker det. Men det skal helst foregå
utenfor skolens område fordi sko-
len skal være nøytral, sier han.

Selv om det er motstand mot
forbudet fra enkelte religiøse
grupper, er det ifølge Lorås en
bred politisk enighet om forbudet
mot religiøse symboler.

– De aller fleste støtter det re-
publikanske grunnprinsippet om
at man i offentlige rom skal slippe
å bli påtvunget andres religion,
sier han.

axelgn@universitas.no

Utdanning i Liberia: Flere års borgerkrig har satt sine spor i Liberias utdanningssystem. Avbildet er Liberiske ungdommer som mistet sin mulighet til å gå på skole under borgerkrigen. FOTO: WIKIMEDIA COMMONS/USAID

25 000 søkte - alle strøk

25 000 håpefulle søkte opptak til University of Liberia, et av Afrikas eldste universiteter. Alle strøk på opptaksprøven.

Liberia

tekst Heljar Havnes

Liberias president Ellen Johnson Sirleaf, som vant Nobels Fredspris i 2011, innrømmet nylig at Libe-
rias utdanningssystem er i dårlig
stand. Det vil kreve mye arbeid
for å forbedre standarden på det
borgerkrigsherjede landets utdan-
ningssektor, mener hun.

Problemene ble understreket
nylig, da alle 25 000 søkere til Uni-
versity of Liberia, et av Afrikas
eldste universiteter, strøk på opp-
taksprøven, melder BBC.

På tross av at alle strøk, grep
presidenten selv inn, og univer-
sitetet måtte til slutt ta inn 1800
studenter.

Liberia har i flere tiår vært invol-
vert i blodige borgerkriger, og det
er ikke noe nytt at studenter har
dårlige engelskkunnskaper og svak
faglig bakgrunn. Det er likevel før-

ste gang absolutt alle søkerne som
tok opptaksprøven – som de betalte
omtrent 200 kroner for – strøk.

Flere studenter sier til BBC at
drømmene deres nå er knust, og
Liberias utdanningsminister Et-
monia David-Tarpeh sammenlik-
ner strykraten med massebord.

– Jeg vet at vårt utdannings-
system har svakheter, men når
alle studentene stryker, så har jeg
mine tvil om alt har gått riktig for
seg. Dette er som massebord, sier
utdanningsministeren til BBC.

– Studentene kunne ingenting
om det engelske språket, myndig-
hetene må gjøre noe, sier Momo-
du Getaweh, talsmann for univer-
sitetet, til BBC.

Han sier at universitetet fort-
satt står ved sin avgjørelse om å
stryke alle, og anklager staten for
å være urealistiske.

– Krigen tok slutt for 10 år siden.
Vi må se framover nå, sier Getaweh.

universitas@universitas.no

Vil du delta i en koststudie?

HØGSKOLEN I OSLO
OG AKERSHUS

UiO : Institutt for medisinske basalfag
Det medisinske fakultet

Til undersøkelse av helseeffekter av matvarer med ulik
fettkvalitet søker vi friske menn og kvinner (25 - 70 år) med
litt forhøyet kolesterol, som er villige til å spise ti ulike
matvarer som en del av kostholdet i ti uker.

Maten vil bli utlevert gratis hos oss, og blodprøver vil bli
tatt ved tre visitter. Deltagere kan møte i HiOAs lokaler
ved studiested Kjeller, eller på UiO.

Interessert? Send e-post med navn, adresse og tlf.nr til
koststudier-hf@hioa.no (deltagelse Kjeller) eller til
noma-studien@basalmed.uio.no (deltagelse Oslo) eller ring
tlf. 46 83 96 50 (tirsdag/torsdag kl. 10-14, Kjeller) eller
tlf. 97 92 13 84 (Oslo).

**Studien er et forskningssamarbeid mellom Universitetet i
Oslo (UiO) og Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA).**

kulturredaktør: **Kenneth Wangen**
kennew@universitas.no 980 84 048
reportasjeredaktør: **Mari Lund Wictorsen**
mariwictorsen@gmail.com 913 74 945

KULTUR

한 에스프레소주세요

NORD-KOREA: Det har poppet opp en håndfull vestlige kaffebarer i Nord-Koreas hovedstad Pyongyang, melder det internasjonale nyhetsnettstedet France 24. Andry Abrahamian, direktør for Choson exchange, sier til France 24 at han gjorde en hyggelig oppdagelse da han besøkte hovedstaden i mars: «Tredje bølge»-kaffebarer.

– For de som ikke vet hva tredje bølge er, så innebærer det å tenke på kaffe på samme måte som vin, sier han.

– Det er å ta hensyn til *terror*, friskhet og individuelle, håndlagde drikker (au! journ. anm.), fortsetter han.

Universitas mistenker at utviklingen henger sammen med basketballstjernen Dennis Rodman sitt besøk til hovedstaden for ikke lenge siden. Ellers så har nordkoreanerne rett og slett blitt noen skikkelige *feinschmeckere*. Det begrepet fant vi dessverre ikke ut hva er på koreansk.

FOTO: DAVEFAYRAM/FICKR

Apropos dirigenter

MUSIKK: Et nytt dataprogram er i stand til å forutse dirigentens bevegelser, melder forskning.no. Dermed gjør teknologien det mulig å dirigere et orkester som befinner seg i et annet land enn dirigenten.

Teknikken tar utgangspunkt i et forhåndsdefinert sett av instruksjoner som en dirigent kan gi til musikere, for eksempel når de skal starte/stoppe, om de skal spille sakte/fort, høyt/lavt eller lett/tungt, skriver nettstedet.

Til nå har det vært et problem at det tar tid å sende videosingaler fra dirigenten til musikerne. Det tar også

tid å sende signalet fra musikerne tilbake til dirigenten. Derfor har dirigenten dårlige muligheter til å følge opp musikere som befinner seg på et annet sted.

Forskerne ved Sydney University, som har utviklet dataprogrammet, har løst problemet ved å forutsi dirigentens instruksjoner. Programmet fanger opp hvordan en bestemt dirigent kommuniserer, ved å samle informasjon om hvilke bevegelser hun gjør og igjen hvilke endringer disse bevegelsene fører til i musikken. Og dermed kan disse sendes av gårde før dirigenten gir instruksene.

UKENS DIKT

av: Kristine Hartgen

jeg ser deg fra	avstand
jeg går egentlig aldri i denne gata for mange kiosker/tosker/floskler for mange uinteressante butikker som ikke er med på å forsterke min personlige merkevare kjeder meg	
jeg er mer interessant enn jeg vet ikke om det er fordi jeg ikke vil	det
prate med eller om jeg er flau over å bli sett i denne gata om det er derfor jeg skråner inn i en sidegate	deg
(horegata)	

Send ditt dikt til: kajastorosten@gmail.com

Og så videre: Teaterstykket *Osv.*, som varer i fem timer, har gått for fulle hus denne uken.

Teater som varer

Thorshovteatrets nye storsatsing *Osv.* varer i hele fem timer.
– Vi undersøker vanskelige tema grundig. Det må bare ta den tiden det tar, sier regissør Torkil Sandsund.

Teater

tekst: Vilde Sagstad Imeland

Vi har sett flere eksempler i Norge de siste årene. *Bibelen* av Stein Winge på Det norske teatret hadde en varighet på seks timer, hvor det ble servert mat i pausen. Vegard Vinge og Ida Müllers oppsetning av Ibsens *Vildanden* i 2010 varte i sytten og en halv time.

Osv. er neste langvarige forestilling ut. Stykket er basert på Johan Harstads bok med samme navn og har premiere denne uken. Varigheten er beregnet til om lag fem timer. Da får du også varm middag og en kopp kaffe med i billetten.

– Dette er et maratonløp for skuespillere. Det er som å spille to forestillinger rett etter hverandre, og innholdet er alt annet enn lettbeint, sier Per Christian Ellefsen, skuespiller i *Osv.*

Avhengig av lengden

Rolf Kristian Larsen, også han skuespiller i stykket, mener at de mange timene er helt nødvendig.

– Lengden får deg til å ta inn informasjon på en helt annen måte. Man er avhengig av å gjøre noe vakkert ut av det vonde for å kunne leve seg inn i det. Det er problematisk at så mange hendelser bare blir presentert gjennom nyhetsmediets språk, sier han.

Ifølge regissør Torkil Sandsund er tittelen, *Osv.*, Johan Harstads måte å vise til det håpløse med krigen og alle ringvirkningene av den.

– Fortellingen fortsetter i generasjoner, og den bør egentlig aldri slutte heller. Vi undersøker vanskelige tema grundig. Det må bare ta den tiden det tar, sier Sandsund.

Likhet til tv-serier

– Til alle tider har man hatt teater som varer lenge, og som tar opp

tunge tema. Men at lengden i seg selv blir viktig, er interessant, sier universitetslektor Siren Leirvåg.

Hun underviser i teatervitenenskap ved Universitetet i Oslo og mener rendyrkingen av det langvarige teatret kan ha flere forklaringer.

– Kanskje ønsker man å presse publikum litt. Kanskje er det publikum som vil presses, sier hun.

Leirvåg foreslår at TV-serienes popularitet kanskje er et utslag av den samme interessen for fordypning.

– Hvem sier egentlig at man bare holder ut i overkant av to timer?

Publikum som gissel

Det langvarige teatret er et alternativ i en ellers hektisk hverdag. Det tilbys ingen snarveier til oppdaterte kulturelle referanser, og ventetiden kan bli lang for den som etter fem minutter skulle finne ut at stykket ikke var så gøy som man hadde håpet.

FOTO: GISLE BJØRNEBY

Rolf Reber, professor på Psykologisk institutt ved Universitetet i Oslo, mener teater som varer så lenge kan åpne opp for spennende reaksjoner hos publikum.

– Oppmerksomheten vår er begrenset. Dermed er den også verdifull for hver og én av oss. Man har jo gått i teatret frivillig. Som en konsekvens kan man ende opp med å si til seg selv og andre at man likte det man så, selv om det kanskje egentlig ikke stemmer overens med det man følte der og da.

«Lengden får deg til å ta inn informasjon på en helt annen måte»

Rolf Kristian Larsen, skuespiller

Jon Refsdal Moe, teatersjef på Black Box, er begeistret for mulighetene som ligger i det langvarige.

– Man forsøker jo å utnytte at man har stengt alle disse menneskene inne i et rom og tvunget dem til å skru av mobiltelefonene sine, sier han.

Teatersjefen mener langvarig teater kan være en motstandsstrategi i en tid hvor alt går veldig fort.

– Hvis man leser en bok, disponerer man tiden som man vil, kanskje ut ifra hvilket humør man er i. Går man for å se en teaterforestilling, er det teatret som setter premissene.

Lammet publikum

Erik Ulfsby, teatersjef ved Det norske teatret, tror den gode motakelsen av den seks timer lange *Bibelen* gjør at folk er nysgjerrige på nye formater i teatret.

– Jeg tror mange fikk en slags festivalfølelse da de så *Bibelen*. Folk tilbrakte hele dagen på teatret, og vi serverte mat og drikke i pausen for å gjøre opplevelsen mer helhetlig. Suksessen har gjort at det nå planlegges flere forestillinger med lang varighet i framtiden. I 2015 kommer en dramatisering av Eddadiktet. Også den blir innenfor langformatet.

Hittil har gjengen bak *Osv* fått gode tilbakemeldinger på innholdet. Ingen har ennå klagd på varigheten. Snarere tvert imot.

– Vi hadde et veldig ungt prøvepublikum, og de satt lammet gjennom hele forestillingen, sier premiereklare Ellefsen.

Han er sikker på at forestillingen vil gjøre et dypt inntrykk på den som våger å sette av tiden.

kulturredaksjonen@universitas.no

SLUNKEN FORENINGSKASSE?

– Søk påfyll!

Hvert år deler Kulturstyret ut ca. 3 millioner kroner til studentforeninger tilknyttet SiO.

**SiO Foreninger
hjelper deg
å søke!**

Finn aktuelle kurs
og andre tilbud på
sio.no/foreninger

FORENINGER

God stemning: Hei til toget-kiosken er et viktig symbol på Sandermosen stasjon. Kiosken drives av organisasjoner som vil selge vaffer og lodd på søndager.

Lørdagens sesongåpning av *Kulturpunktet Sandermosen stasjon* gjorde det lett å glemme Oslos kulturtilbud.

Tore av sporet

Avsporing

tekst Kenneth Wangen
foto Adrian Nielsen

Et sted langs Gjøvikbanen, 16 kilometer utenfor Oslo sentrum, ligger den nedlagte Sandermosen stasjon.

Fra dette området – omslynget av furutrær, laftede hytter og det glitrende Maridalsvannet – skal Aksel Sandemose ha hentet sitt navn. Midt i idyllen ligger et lite, rødt hus, og rett ved siden av den hvite, nedlagte stasjonsbygningen. I andre etasje i dette huset bor det en mann, som av og til avholder kulturkvelder med teater og musikk i stua si.

Denne mannen er Tore Perrong.

Det er ikke helt lett å komme seg til Tore Perrong.

For hvordan kjøpe billetter til en stasjon som ikke finnes? «Sandermosen» kommer ikke fram på noen billettautomat på Oslo S; billettørene vet naturligvis ikke hvordan de skal selge billetter til en destinasjon som ikke er avmerket på kartet.

En følelse av at kulturkveldene på Sandermosen stasjon er en vandrerrhistorie – til og med en myte – holder seg helt til vi forhører oss med konduktøren på tog L3 retning Jaren, og han får et lurt smil om munnen. Vi er på én av to togavganger som stopper på Sandermosen denne ettermiddagen.

Tolv minutter senere, en halv stasjon etter Kjelsås, stopper toget.

Dørene åpner seg og der står han, Tore, på perrongen. Skjeggete, med en rød stasjonsjakke, lokførerhatt og historiens vennligste smil. På en rotehage av en perrong, med skulpturer, jernskrap og planker overalt.

– Velkommen til Sandermosen stasjon! roper Tore Perrong.

– Er det noen som ikke har vært her før?

Det er et par som rekker opp hendene.

– Men jeg har da sett deg her før, frue?

– Ja, jeg har vært her en gang før, svarer kvinnen.

– Så mannen din fikk lov å være med denne gangen da?

Mannen til fruén ler mens han nikker bekreftende, og dermed har Tore Frisell Haagensen, alias stasjonsmester Tore Perrong, satt stemningen for kvelden.

– Som utdannet pedagog ønsker jeg å lære menneskene kunsten å være i veien, sier Tore Perrong med stor entusiasme.

Vi er i forværelset, som fungerer som scene når det settes opp teater.

– Ja, jeg tror at det å stå i veien, det er en kunst. Den som ikke kan denne kunsten, blir skjøvet til side.

Perrong forteller at det en gang kom to fra jernbanen og reagerte på skulpturene som står på perrongen.

– «Er det du som har satt opp de skulpturene? De kan ikke stå der», sa de. «Hjelper det hvis jeg flytter dem noen meter til høyre?»

svarte jeg.

Litt senere fikk Tore et brev fra Jernbanen, som ville at han skulle fjerne skulpturene. En lokfører hadde klaget.

– «Men skal vi ikke prøve å ha skulpturene der litt til, og se om det går seg til?» spurte jeg hun som hadde skrevet brevet. Og det er det jeg kaller kunsten å stå i veien – og være vennlig samtidig. De menneskene som ikke kan å stå i veien, de blir bare skjøvet til side.

Tore Perrong, stasjonsmester på Sandermosen stasjon

«De menneskene som ikke kan å stå i veien, de blir bare skjøvet til side»

Skulpturene står på perrongen ennå.

Men det er ikke første gang Perrong har stått i veien på den vennlige måten, det gjorde han også da han flyttet inn på Sandermosen i 1993. Bygget skulle rives, men Perrong kontaktet politikere, Byantikvaren og Jernbaneverket for å forhindre rivningen av huset.

Kulturkveldene begynte han å arrangere i 1995. I dag er huset vernet.

Kveldens attraksjon er tre av medlemmene i Oslo-bandet *Sturm und Drang*, som spiller sigøynermusikk.

– Nå må *Sturm und Drang* gå og stemme instrumentene sine så vi får noe ordentlig musikk, sier Perrong.

– Vi har forhåndsstemt! sier et av bandmedlemmene.

Publikum ler. Hvis de frammøtte kan omtales som publikum, da. De er i så stor grad med på å forme det som skjer på Sandermosen, at de heller bør omtales som deltakere.

To minutter senere sitter vi i stua, som er overlesset med svart-hvitt-fotografier av mennesker kledd i lokfører-uniformer. På kulturkveldene fungerer stua ofte som scene. Ekstra stoler hentes, vi sitter cirka 20 centimeter fra orkesteret, som starter med å spille en nydelig sigøynervals.

Et *yahoo* kommer fra Tore idet takten tar seg opp.

De frammøttes hender beveger seg nesten like mye som bandets.

Tores metode: Tore er ofte vennlig selv om han er uenig. Selv hintet han til at metoden kan spores tilbake til utdannelsen i pedagogikk og arbeid på flere ungdomssentre.

Mixed media: På Sandermosen står teater, musikk, kultur- og miljøpolitiske diskusjoner, grilling og av til dugnad i fokus.

Det jubles, det spøkes.

– Nå er det ikke jo ikke lov å «si gøyner» lenger, sier gitarist Eilif Moe, til stor glede for de fram-møtte.

Operasanger og styremedlem i *Kulturpunktet Sandermosen stasjon*, Tuva Hongve, har vært på kultur-kveld på Sandermosen gjentatte ganger de siste to årene.

– Det som er spesielt med Sandermosen, er intimiteten. Det blir veldig interaktivt.

– Hva legger du i det ordet?

– Man skal ikke bare framføre noe her, man skal bidra til en samtale med publikum.

Styret til *Kulturpunktet Sandermosen stasjon* har en visjon. Den går ut på at Sandermosen skal være første stasjon på en kultur-bane som skal ta i bruk minst 15 tomme togstasjoner på Gjøvikba-nen. Ønsket er at det skal bli kulturpunkter helt fra Operaen til Skibladner.

En egen organisasjon ved navn Kulturbanen jobber for å gjøre dette til en realitet.

En gjest forteller at det under krigen kom opptil 40.000 oslofolk til stasjonen for å plukke sopp, bær og annet spiselig. I dag kom-mer rundt 30-40 stykker en gang i måneden, av og til over hundre på større konserter.

Det plukkes fortsatt sopp og bær. Men primært er det teater og musikk som står på menyen. Og den gode samtalen, da. San-dermosen har i år fått økonomisk støtte til en konsertserie fra Oslo kommune. Ellers kommer inntek-tenes fra billettsalg.

Selv om det er feststemning, må kvelden ta slutt. Det er bare ett tog som stopper for å ta oss til-bake til byen.

Gitarist Moe i *Sturm und Drang* minner om at de framførte må passe på tiden.

– Det er min jobb det! sier Tore, tar stasjonsmesterhatten og reiser seg.

– Tore på sporet! sier en fram-møtt.

– Nei, nei. Heller Tore av sporet, korrigerer stasjonsmesteren.

Kulturpunktet Sandermosen stasjon:

- Stiftet i 1997 som et sted for å utveksle kultur, lokalisert på den tomme togstasjonen Sandermosen, mellom Kjelsås og Snippen stasjon.
- Har arrangert kulturkvelder med musikk, teater, foredrag, diskusjoner og grilling siden 1995.
- Er vernet for kulturformål.
- Har i år fått støtte fra Oslo kommune til en konsertserie.
- Lørdagens konsert med *Sturm und Drang* var starten på høstens konsertserie. Senere kommer blant andre Stian Carstensen fra Farmers Market, Grieg Solo Singers og en tangoduo bestående av Ingvald Storhaug på sang og Trond Lindheim på piano, m.fl.
- Starten på teatersesongen på Sandermosen er fredag 18. oktober. Da settes *Grevlingen på Sandermosen, en jernbanehistorie* opp. Stykket er fritt etter Kafka.
- Det er åpent for diverse organisasjoner som ønsker å benytte Sandermosen stasjon for arrangementer.

kennew@universitas.no

MIN STUDIETID

tekst: Thea Marie Astrup
foto: Hans Dalene-Hval

■ HVEM:	Kaja Gunnufsen
■ STUDERTE:	Sosiologi og lektorstudiet
■ NÅR:	2010–2013
■ AKTUELL MED:	På Norgesturné, slipper snart ny singel

I bare trusa

Kaja Gunnufsen gliser idet hun fikler frem mobilen fra veska, og viser et bilde av seg selv der hun er påsmurt et tykt lag med brunkrem.

– Jeg ble sminket før jeg skulle på scenen, og så ut som en hore.

Den løse latteren stilner i et øyeblikk. Hun spør seg selv hvorfor hun spilte på gårsdagens make up-event, noe som gjorde at hun ikke rakk siste buss hjem, noe som gjorde at hun ble en time *fashionably late* til intervjuet.

– Men det er jo faktisk slike eventer som gir oss penger, da.

utenfor boksen og gjøre noe vå-galt, for eksempel snakke høyt i biblioteket eller i forelesningen.

Gunnufsen valgte å gå fra SV og ned til Frederikke i bare t-skjorte, truse og sko. Hun gledet seg over å kunne tenke kreativt, men seminarlederen var ikke fornøyd.

– Jeg tok det jo bokstavelig, og det skulle jeg tydeligvis ikke gjort. Seminarlederen syntet det var klovneri, at det ikke var ekte forskningsarbeid, men et stunt. Da ble jeg litt sånn – «var det ikke det vi skulle?»

Etter en natt med såpe og skrubbe for-teller hun usminket om studietiden sin.

– Sosiologi gjorde meg litt paff, med in-troduksjonsfagene, lærerne og metoden. Jeg joina ikke fad-deruka, og det er jo en kjent sak at man kan bli litt ensom

på Blindern. Alt som innebærer forventninger om at vi skal gjøre noe kollektivt sammen, det freaker meg ut. Saueflokk-mentalitet gjør meg ubekvem, og da er det lettere å kjøre komfortsone.

Men i en kjip blinderntilværelse og studiehverdag preget av ensomhet, skjedde det noe: Sure sosiologistudier skulle forvandles til søt musikk.

– Jeg satt hjemme og følte meg skikkelig dust. Hadde kjøpt bøker til alle fag, men fikk ikke ut fingeren. Du vet når man havner i en litt sånn destruktiv periode? Det gjorde at jeg fikk laget veldig mye musikk.

Selv om sosiologistudiene ga liv til musikken, holdt det med ett år.

En gang fikk sosiologistuden-tene i oppgave av seminarlede-ren å «trigge uventede situasjo-ner». Han oppfordret til å tenke

«Saueflokk-mentalitet gjør meg ubekvem, og da er det lettere å kjøre komfortsone»

Med fulltidsjobb på Dattera til Hagen og et tilbaketog so-siologikapittel, star-tet Gunnufsen på lektorstudiene med godt mot.

– Det var veldig givende. Nå har jeg oversikt over hvem som faktisk går bac-helor sammen med

meg. Det er litt mer klassefølelse, og jeg har fått mye ut av kol-lokviegrupper.

Men ideen om å leve uten studielån etter det mislykkede året på sosiologi slo litt feil ut, og Gunnufsen fikk kronisk dårlig samvittighet.

– Hvis jeg leste, fikk jeg dår-lig samvittighet for ikke å gjøre musikk. Jo mer jeg jobbet med musikk, jo mer måtte jeg jobbe på Dattera for å overleve økono-misk. Alle valgene i hverdagen ble som en pyramide og førte til at jeg ble helt apatisk. Så da endte jeg i stedet opp med å dra hjem og løse sudoku på sofaen.

Nå kan Gunnufsen endelig slutte med sudoku og kun fo-kusere på én ting. I høst tar hun permisjon fra lektorstudiet.

– Den siste delen av studieti-den var et kaos, og det skal bli dei-lig bare å fokusere på musikken.

kultur@universitas.no

anmelderredaktør: **Eivind Eide Skaufjord**
eivines@universitas.no 990 45 537

ANMELDELSER

Sterk i retroen

60-tallet ringte og lurte om det kunne låne Death By Unga Bunga til å spille på en husfest. For som på de to forrige albumene er *You're An Animal* en skamløs retroraise tilbake til tiden stamklientellet på Ryes på Grünerløkka lengter sånn tilbake til. Tenk Roky Erickson, en dæsj surfrock og band som The Sonics og The Mummies.

Men det er skamløst på riktig måte. Bandmedlemmene, som bare nylig ble gamle nok til å komme inn på spillestedene de selv spiller på, bobler over av entusiasme og spilleglede. Flere band som leverer på konsert, klarer ikke å overføre energien fra liveopptreden til skive. Dét klarer Death By Unga Bunga.

Peker albumet framover? Tja. Å kritisere band for ikke å være nyskapende er en favorittøvelse for mange anmeldere. Hadde Innovasjon Norge hatt en musikkpris, ville den neppe gått til DBUB. Men det spiller

PLATE

You're An Animal

Av: **Death By Unga Bunga**

Plateselskap: **Jansen Plateproduksjon**

ingen rolle når skiva jevnt over holder høyt nivå. Når det er sagt, kunne plata hatt godt av et par flere roligere låter innimellom høyenergilåtene.

Mange av låtene har såkalte «hooks», men det blir med de gode og jevne låtene. For virkelig å ta steget inn i norsk rocks eliteserie kunne skiva med fordel hatt et par låter med enda større hitpotensiale. Det er pop i retrorockforkledning Death By Unga Bunga driver med. Og da forventes det et par, tre låter som kan gå rett inn i A- eller B-listerotasjon på P3. Når det er sagt, vil fans av de første platene få det de er ute etter. For oss andre er det bare å lære seg låtene og snøre danseskoene til neste konsert.

Hans J. Skjong
hansjskj@universitas.no

Informerende chick-lit

Lei av Norge og journalistvikariater, og med en drøm om studentliv ved Columbia, reiser Lisa til New York. Konfrontert med sin egen norske naivitet og oljedryppende framtidsutsikter, begynner hun jakten på det autentiske New York-livet. Reisen starter i et vegansk kollektiv i Harlem og ender i et penthouse i en bedre del av byen.

Vi er i chick-lit-land, jeg bare nevner det.

Kjærligheten til New York og drømmen om å høre naturlig til i The Big Apple er det sentrale tema, snarere enn jakten på kjærligheten og karrierejaget Lisa etter hvert dras inn i. Maria Børja maler et rikt bilde av byen og dens innbyggere, med alt sitt hykleri, hierarki – og sjarme. *Ny by* fungerer slik som underholdende opplysning, selv om det evige maset om sosial klatring, kontakter og den evige frykten for å vise seg som en utlending eller – Gud forby – turist, i lengden blir litt irriterende.

ROMAN

Ny by

Av: **Maria Børja**

Forlag: **Oktober**

På sitt beste gjennomskuer *Ny by* mennesker og spillet mellom dem. For eksempel er beskrivelsene av Lisas første sambore i byen gode: De er politisk korrekte og så opptatt av å redde verden at de glemmer å være hyggelige og rettfærdige mot sine medmennesker.

Dessverre er fortellingen fylt med altfor mange karakterer og hendelser uten noen funksjon. Det største problemet med *Ny by* er allikevel chick-litens gjennomgående undervurdering av leseren. Ikke et eneste moment blir overlatt til fantasien, alle samtaler og hendelser analyseres fortløpende av Lisa.

Litt mer show og litt mindre tell hadde gjort underverker.

Astrid Karstensen
a.j.karstensen@universitas.no

Lytt til Oslos studentradio på FM 99.3 eller radionova.no

RADIO NOVA

Mandag

06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym
08.00: Frokost
10.00: Das Kapital
10.30: DUO
11.00: A-lista
12.00: Lillesalen Konsertserie (til 13.00)
19.00: Bra Trommis
20.30: Sort Kanal
21.30: Dub Dubhead
22.00: Overkill
23.00: O & Jo Show
24.00: Fri Form Radio

Tirsdag

06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym
08.00: Frokost
09.00: Skumma Kultur
10.00: Vitenselskapet
10.30: Grenseløst
11.00: Teknova
11.30: Sirkus
12.00: Snakker ikke norsk
Onsdag
06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym
08.00: Frokost
09.00: Skumma Kultur

10.00: Tekstbehandlingsprogrammet
11.00: Historietimen
11.30: Emneknaggen
12.00: Onsdagsdebatten (til 13.00)
19.00: Kveggpels
20.30: Country Barn
21.00: Spillmatic
22.00: Funkiga Timmen
23.00: Neu
24.00: Fri Form Radio

Torsdag

06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym

08.00: Frokost
09.00: Skumma Kultur
10.00: Nova Noir
12.00: Det Fiktive Selskab (til 13.00)

Fredag

06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym
08.00: Frokost
10.00: Opplysningen 99.3
11.00: Nyhetsfredag
12.00: Radiotjenesten
12.30: Skallebank (til 13.00)
19.00: Nova Nedstrippa

20.00: Goodshit
21.00: Nova Amor
22.00: Nova X
23.00: XO HIPHOP

Søndag

07.00: Jazzonen
08.00: Gorilla
09.00: Trigger
10.00: DOKUNOVA
10.30: Radio Folkefest (til 11.00)
14.00: Du skulle ha vært der
15.00: Sorgenfri
16.00: Snakker ikke norsk

Som en lek: Jens Lekman synger med sin myke, klare og framfor alt uanstrengte sangstemme.

Just det, Jens

Jens Lekman innfridde. Men han gjorde ikke så mye mer.

Forrige gang Jens Lekman besøkte Oslo, drakk han øl med sugerør. Det var en kosekveld. Denne gangen er sugerøret borte, men den helt store festen lar vente på seg.

Et godt over halvfullt Betong tar imot gitartrubaduren med sitt band bestående av fiolin, bass, trommer og tangenter, samt en mengde perkusjonsinstrumenter. Lekman sammenlignes ofte med artister som Morrissey, mye på grunn av den myke, klare og framfor alt uanstrengte sangstemmen. Han synger med magen, rett og slett. 60-talls-samplingene av blant annet The Mamas and The Papas, ligger som vanlig under det hele. Tekstene er mer enn halve moroa, og hans signatur er eksakte gjengivelser av underlige misforståelser og vittige hendelser, som i «Waiting for Kirsten». Den handler om da Kirsten Dunst besøkte hjembyen hans en gang i 2010. «Når jeg fikk høre att hon var kommet till Göteborg, var jag tvungen att stalka henne».

Jens Lekman er en historieforteller. Ikke bare tekstlig, men også rytmisk. Han leker med tempo- og melodiskift, som i «An Argument With Myself». I det ene øyeblikket høres det ut som slavisk folkemusikk, før det plutselig slår over i amerikansk country. Vendingene gis mye plass, men forstyrres tidvis av en litt for høy skarptromme. Det overraskes tidlig i konserten når låt nummer to, «The Opposite of

KONSERT

Jens Lekman

Scene: **Betong**

Med: **Jens Lekman**

Tid: **7. september kl 20.00**

Hallelujah» har fått en technoinspirert take-off som eksploderer i et konfettiregn fra hans egen lomme.

«Julie» er til vanlig sunget på engelsk, men er blitt oversatt til svensk, som han selv forklarer, «bara för att jag undrade hvad jag tänkade när jag skrev den». Her strippes lydbildet ned til gitar og vakker koring fra fiolinist Ellen Hjalmarsson. Det er et fint og morsomt innslag, men det hele tas litt for langt ned, når det kanskje var her Lekman & Co skulle ha satt inn støtet og invitert publikum til å innfri dansepotensialet som helt klart finnes. I stedet blir mange stående og vugge i takt.

Ingen drar skuffet hjem fra en kveld som dette. Men Lekmans feststemte åpning lover nok litt mer enn den kan holde. Likevel rykker konserten akkurat nok i dansefoten til at man klarer å fortsette festen på egen hånd.

Vilde Sagstad Imeland
anmeldelser@universitas.no

Eskil Wie, fotograf

UKAS ANBEFALING

Gratis mat

Har du brukt opp alle pengene dine på øl de første ukene i Oslo? Vel, fortvil ikke. Er du smart, så finnes det hundrevis av muligheter der ute i byen for gratis mat. Visste du at blant annet store bedrifter og banker inviterer til gratis lunsj eller frokost i sentrum? Ofte er det åpen invitasjon, men det er som oftest bare 15–20 analytikere

som dukker opp for å høre tall. Ikke la all den gode lunsjen gå til spille! Finn en bank eller et stort selskap i dag, og meld deg på presentasjonene deres.

Du får kanskje ikke med deg så mye analytisk diskusjon om oljepriisen, men under lunsjen kan du diskutere gratis mat med analytikerne. De setter like mye pris på det som deg.

Vilde Sagstad Imeland, journalist

UKAS ADVARSEL

Åpne øyne, lukket kjøft

Dette konseptet er så klart av den typen man trenger flere av. Lavterskel, inkluderende, gratis etc. Har du lyst til å teste teksten din for et publikum? Prøve og feile? Hvis du tar sjansen, kan du finne ut om det faktisk er som du alltid har tenkt: At du egentlig er en forfattersjel når alt kommer til alt. Denne går ut til deg som mer enn én

gang har tenkt at du snart må få litt blest rundt familiesagaen eller den selvbiografiske romanen du har jobbet med siden du var sytten. Du som vurderer å stille opp fredag kveld i beste sendetid og disponere over tre minutter fra scenen, som kommer til å være bare din, spør deg selv: Har jeg lyst til å feile?

Frøkner som sparker

Pønrockjentebandet Frk. Fryd fra Stavanger synger utelukkende på norsk og satser hardt og rått med tungbaserte gitarriff, melodiose refrenger og fengende basslinjer. De slipper nå sin andre EP, *Tell dine skritt igjen*, etter *Baandtvang* fra 2012.

Forventningene knyttet til bandet som omtaler seg som «en jenteutgave av Oslo Ess» og «jentene som skal videreføre Stavangers dominans innen rock», møtes et stykke på vei – men det tar tid. De to første

låtene, «Intens røyk» og «Ett løft» er helt greie, men tar aldri helt av. Selv om basslinjene og trommene er fengende, er gitarriffene enkle og repetitive, og refrengene litt kjedelige. Vokalen er til tider for skarp i de roligere intervallene, som er strippet for bass og trommer. Vokalisten synger med samme hardhet som i de mest rocka partiene, noe som forstyrrer lydbildet der bassen og trommene burde tatt mest plass.

Tredjesporet løfter det hele og er åpenbart platas høydepunkt.

«Blod & honning» er en gjennomført fengende og rå rockelåt som også ble A-listet av P3 forrige uke. Ved å skru opp tempoet og intensiteten kommer vokalene mye bedre til sin rett og gir låten en sintere og mer pønkete tone. Det er her bandets potensial kommer fram. Plata avsluttes godt med låten «Hvit løgn», som har noen tøffe partier midt i med lekne trommer og raske gitarriff. *Tell dine skritt igjen*

EP

Tell dine skritt igjen

Av: **Frk. Fryd**

Plateselskap: **Braund Sound**

har totalt sett en litt blek førstehalvdel, men tar seg opp etter hvert. Frk. Fryd kan trygt satse på en hardere og tøffere tone framover. Det er da de treffer best.

Aili Røtterud Løchen
anmeldelser@universitas.no

Norgesbesøk: The Clash spilte konsert på Chateau Neuf i 1980. Rett før gjennombruddet.

Smal Clash-nostalgi

I 1981 står The Clash foran sitt store gjennombrudd, og i New York er det så varmt at pomadesleikene til bandmedlemmene Joe, Mick, Paul og Topper smelter når de stiger av flyet for å skrive pønkhistorie. Boka handler om disse fire, som er tildelt hvert sitt kapittel med forskjellig format og stil. Å lese romanen er som å spole gjennom fanskarens kultalbum med bilder av NY-konsertene, opprøret på Times Square og klinebildet av Joe og dama hans. Fra bakrommet serveres det rikelig med bandintriger, sex, dop og rock 'n' roll. Men festen tar slutt: Topper blir sparket som trommis og må kjøre drosje for å finansiere junkietilværelsen.

Prisverdig nok insisterer Frode Grytten på oversettelser, framfor engelske fraser. Dette fungerer langt på vei, men nynorskslang som «KOM IGJEN FAAEENS SVARTFOT KVEN BETALAR DEG, SNUTJÆKEL?» grenser til det parodiske. Et annet eksempel er når Bono bedyrer at U2 vil gjøre som The Clash, «halde det ekte».

Popkultur og vestlandsk melankoli er gjennomgangstemaer i Gryttens bøker. Denne romanen er intet unntak. Stilen er kjøl, poetisk og korthogd, og glir sjelden over i det sentimentale. Oppvekstskildringen gir Mick dybde, og bidrar til å plassere bandet i en politisk og sosial sammenheng. Forfatteren har

ROMAN

Brenn huset ned

Av: **Frode Grytten**

Forlag: **Oktobar**

gjort sin research, men boka framstår dessverre som en fanroman.

Dette gjør at *Brenn huset ned* ikke framstår som allment leseverdig. Til det er boka for møysommelig og nesegrus i sin Clash-tilbedelse. Gryttens iver etter å «halde det ekte», gjør at appellen begrenser seg til bandets fans.

Anders Sondrup
anmeldelser@universitas.no

KULTURKALENDER

onsdag 11. september

Konsert: «Etter å ha tatt jazz-Norge med storm med seieren i Jazzintro 2012, har sommeren gått med til spilling i England, og euforiske hyllester både fra Jazzwise og The Guardian. Nå står kvintetten Mopti klar med sitt debut-album.» Likes av Bugge Wesseltoft.
Victoria, 20.00

torsdag 12. september

Foredrag: Hør fortellinger om tungtvann, DDR-hovedkvarteret, Eidsvollbygningen og offentlige toaletter. Menneskerettighetsuka 2013, i samarbeid med UiOs kunstsamling, avslutter temaet ytringsfrihet med Lars Ramberg, en av Norges mest anerkjente og kontroversielle samtidskunstnere.
Domus Nova, 17.00

fredag 13. september

Dans: Odd Johan Fritzøes første helaften etter at han mottok kritikerprisen for «Sne» i 2009. «Denne gang uten gnistrende kulde, men et mer tropisk dypdykk ned i naturens usynlige lovverk.»
Dansens hus, 19.00

Kulturnatt: Oslo kulturnatt byr på kulturelle arrangementer i alle sjangre, helt gratis. I år kan du blant annet bli med på tur inn i Emanuel Vigelands mausoleum, høre Stein Torleif Bjella live eller ta en fredagspiis på Småflaskemuseet.
Hele byen, hele dagen

Nattkultur: På fredag er det kulturnatt i Oslo. Kanskje det til og med blir fyrverkeri?
FOTO: JIANG JIANG / FLICKR.COM

lørdag 14. september

Teater: OSV. tar for seg sammenheng mellom ulike kriger, vestens deltakelse/ansvar, vår evne til å se vekk fra grusomheter, Vestens manglende mulighet til å gripe inn, FN's mandat, hvilke interesser ligger bak kriger/konflikter, hvor griper vi inn og hvor griper vi ikke inn. Varer i fem timer. Cirka.
Thorshovteatret, 15.00

mandag 16. september

Film: De viser *Fame*, så viser de *Dirty Dancing*. *Dirty Dancing*, dere! *Dirty Dancing!*
Chateau Neuf, 19.00

Gi oss beskjed om arrangementer på epost:
universitas@universitas.no

Utteksling til Ashgabat

Utenriksdepartementet (UD) sa tirsdag forrige uke at de gir grønt lys for at politisk utviste studenter kan studere i Norge.

Som en del av UD's dialogprosjekt med regimene som viser ut studenter, vil det også bli satt i gang en ny prøveordning. Her vil politisk engasjerte norske studenter bli sendt til landene som utviser studenter.

En av de som nå er med i prøveordningen er meningsmaskin Aksel Braanen Sterri.

Asså. Jeg har jo runda Media-Norge. Jeg får jo hva som helst på trykk.

Braanen Sterri sier videre at han ser frem til å argumentere for å erstatte frokosten med ritalin i sitt halvår i Ashgabat i Turkmenistan.

Planene er avslørt

Politiets sikkerhetstjeneste (PST) avviser iranske studenter som vil til Norge over en lav sko, meldte Universitas forrige uke.

PST frykter de skal ta med viktig informasjon tilbake til regimet i hjemlandet.

En av dem som ikke fikk studentvisum er litteraturstudent Farzam Abedini.

Regimet ga meg én oppgave: Å infiltrere miljøet rundt Ibsen-studiene og ta med meg så mye informasjon hjem som mulig, sier Abedini til Ad Notams seksjon for terror og forebygging.

Hvem vet hvilke skader som kan utrettes med en 80-gruppe i nordisk, sier PSTs Martin Bernsen til Ad Notam.

Må legges ned

Markedshøyskolens Trond Blindheim ønsker å legge ned flere høyskoler.

I en pressemelding tar nå en samlet høyskolesektor til orde for å legge ned Trond Blindheim.

Blindheims kollega Karl-Fredrik Tangen er hjertens enig i forslaget om å legge ned Blindheim.

Da blir jeg den eneste som uttaler meg fritt og tabloid om en hel rekke temaer jeg ikke har noen forutsetninger for å svare på, sier han til Ad Notams

journalist, som ikke fikk tak i andre kilder og til slutt måtte ringe Karl-Fredrik Tangen.

Moxnes-bilag

Etter at Universitas har hatt intet mindre enn tre saker med Rødt-leder Bjørnar Moxnes på to uker, skal studentavisen neste uke komme med et eget Bjørnar Moxnes-bilag.

Her blir det Moxnes-quiz, Moxnes-trivia, dybdeintervju med Moxnes' far og mor, bildereportasje fra barndommen hans, konkurransen «Vinn en dag med Bjørnar», og en musikkspalte vi kaller «Moxxy music», sier Universitas-redaktør Emma Tollersrud begeistret.

Et dukkehjem: Det iranske regimet ville ha kunnskap om Ibsens «Et Dukkehjem» for å vise folket hva som skjer når kvinnen forlater hjemmet.

Legrand

Gabrielle Legrand Gjerdsset vil ikke si hva hun stemmer på. Eller jo, hun vil, hun vil, men hun får det ikke til.

Hei, Gabrielle, det er fra Universitas. Det gjelder denne Twitter-aktiviteten din i går. Shit.

Kan jeg spørre: Hva stemte du ved valget?

Altså. Vi har jo liksom en enighet om at vi liksom ikke skal flagge så høyt standpunkt, siden jeg liksom skal være politisk representant for alle studenter...

Ja? Ja, og det er jeg for så vidt enig i.

Det bare ble litt vanskelig i går, kanskje? Æhh. M... Ja.

Hva stemte du, da? Altså, jeg stemte jo åpenbart på venstresida, ettersom jeg er

valgt inn fra... Altså, jeg føler ikke det har så mye å gjøre med jobben jeg gjør som stud...

Ditt politiske standpunkt som leder av Studentparlamentet ved UiO har ikke så mye å si?

Altså, åpenbart har det det, da, jeg er jo valgt inn som leder fra en politisk organisasjon.

Så du er uenig med deg selv? Jeg begynner å ane hva dette intervjuet er for noe...

Neida. Du, Gabrielle, vi har fått inn et tips om at du på jentendoen på Chateau Neuf ropte ut ditt hat. «Æ takle faan itj dæm lausungan i Regjerring!» skal du ha sagt? Det der var jo feil dialekt?

Å? Hvor er du fra? Jeg er romsdaling.

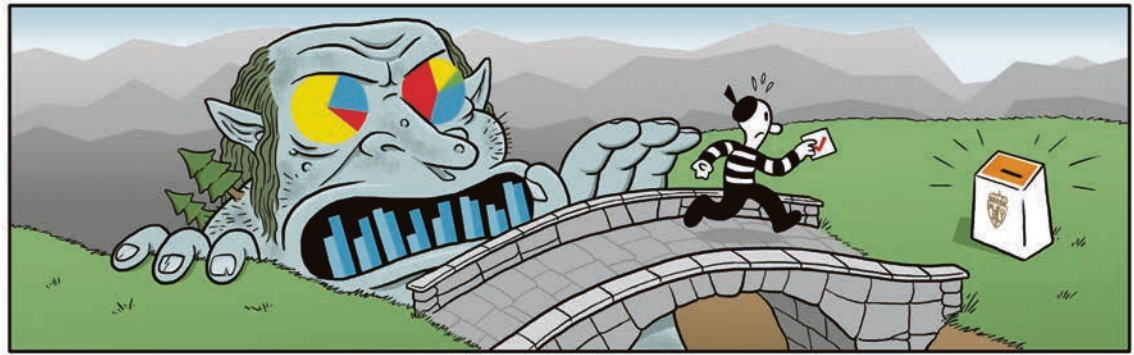
Faen. Vil du likevel kommentere jentedo-kommentaren? Ææææhm. Jeg tror jeg sa noen ting på jentendoen.

Hva sa du på jentendoen? ... Du vet, jeg er på 10-årsjubileum for Europastudier og jeg er litt full, så dette kommer trolig til å gå ut over din journalistiske integritet?

«... er litt full» skriver jeg ned. Hva stemte du? Jeg vil ikke si, utover at jeg er valgt inn fra en pol...

Gabrielle, du har åpenbart ikke stemt ved valget, og utgjør dermed en trussel for demokratiet. Vil du vurdere din stilling? Æhm. Nei. Ikke før jeg får et mistillitsforslag.

baksiden@universitas.no

HINT: Dritvalg. FORRIGE UKES LØSNING: «Husk å stemme MDG» Det var det ikke mange nok som klarte!

- Hvem har produsert Ylvis-hiten «The Fox»?
- Hvor sendte Mikkel Rev brevet sitt, ifølge den klassiske barne-sangen?
- Hvem skrev barneboken Den fantastiske Mikkel Rev (Fantastic Mr. Fox) i 1970?
- Hakkebakkeskogens Mikkel Rev sier «bø, og skremmer muselurven». Hva roper han deretter?
- Hvilken legendarisk helt ble filmatisert i reveskikkelse i 1973?
- Hvilken reveart ble fredet av norske myndigheter i 1930, og er fortsatt utrydningstruet i Norge?
- Hva het den tyske offiseren (1891–1944) som gikk under kal-lenavnet «Ørkenreven»?
- Fox Films, forgjengeren til filmstudioet 20th Century Fox, ble grunnlagt i hvilket tiår?
- Skuespiller Michael J. Fox har dannet en stiftelse som arbeider med å bekjempe en sykdom han selv lider av. Hvilken?
- «Høyt henger de, og sure er de». I norske gjenfortellinger av Æsop-fabelen er det gjerne rognebær reven feller denne dom-men over. Hva snakker han om i originalversjonen?

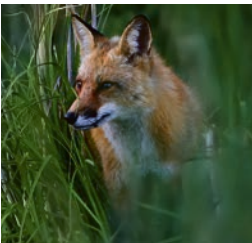

FOTO: WILLIAM H. MAJOROS

- Stargate
- Til månen
- Roald Dahl (1915)
- «Gi meg det du har i kurven»
- Robin Hood
- Fjellrev
- Erwin Rommel
- 1910-hallet (1915)
- Parkinsons
- Druer